

OPTIMIST

VODIČ KROZ GEJ SRBIJU

LJUBAV **PROVOKACIJA** **TOP50** SHARON
VERA **LGBT MUZIČARA** NEEDLES

ZAŠTO FOLKERKE TREBA DA SE MANU GEJ AKTIVIZMA

QUEER ZAGREB **UDRI** CEPAJ, LOMI
LEZBOK HOR ŠČ

Nutri-Mag

kapsule

Sprečava formiranje i rast kristala Ca oksalata i Ca fosfata koji čine najčešću formu kamena u bubrežima i mokraćnim kanalima

■ Magnezijum sprečava agregaciju (slepljivanje) kalcijum oksalatnih i rast kalcijum fosfatnih kristala. 70% kalcijuma u mokraći može se isključiti iz procesa kristalizacije korišćenjem Nutri-Maga.

■ Magnezijum se u urinu vezuje za oksalate stvarajući rastvorljiv kompleks i snižava stepen zasićenosti urina oksalatom.

■ Citrat se u urinu vezuje za kalcijum, bitno smanjujući zasićenost urina što je prava prevencija kalkuloze.

■ Dovodi do povećanja pH urina što nepovoljno utiče na soli mokraćne kiseline.

Kompleks kombinovanih
BIOFLAVONOIDA sa
antioksidativnim svojstvima

poboljšava
integritet sluznice mokraćne bešike

kod intersticijalnog cistitisa
kod sindroma hroničnog bola u karlici
kod hroničnog nebakterijskog prostatitisa

Proxana

ZA OČUVANJE FUNKCIJE PROSTATE

PROXANA® može pomoći kod:

- benigne hiperplazije
- hroničnog prostatitisa
- akutnog ili hroničnog bakterijskog prostatitisa

PROSTATE GLAND

PROXANA® sadrži:

LIKOPEN

je karotenoid normalno prisutan u paradajzu i drugom povrću. On pomaže u održavanju zdrave funkcije prostate i smanjuje oksidativna oštećenja ćelija i tkiva prostate.

EKSTRAKT ZELENOG ČAJA

Epigallocatehin galat je jedan od najvažnijih sastojaka zelenog čaja. On pomaže u jačanju odbrane organizma od oksidativnih oštećenja od strane slobodnih radikala i smanjuje propadanje ćelija zbog oksidativnog štetnog uticaja.

EKSTRAKT NARA

Elagična kiselina je polifenol koji se nalazi prirodno u voću, pre svega u naru. Ima veoma jako antioksidativno dejstvo i štiti organizam od slobodnih radikala.

Selen i cink su minerali neophodni za zaštitu ćelija koju ostvaruju eliminacijom slobodnih radikala.

EZEREX®

Osnovna metabolička podrška seksualnoj aktivnosti muškaraca sa erektilnom disfunkcijom različitog uzroka

Ezerex deluje tako što:

- štiti endotel od štetnog dejstva slobodnih radikala
- obnavlja integritet endotela i njegovu funkciju
- pospešuje dotok krvi u krvne sudove
- omogućava relaksaciju glatkih mišića ćelija krvnih sudova penisa
- odlično se podnosi

za
kvalitetan
život muškarca

Za erekciju je ključna dobra prokrvljenost, dobro opuštanje glatkih mišićnih ćelija i očuvanost endotela ćelija koje pokrivaju unutrašnjost krvnog suda penisa. Ezerex® kao snažan zaštitnik endotela preporučuje se svim muškarcima sa erektilnom disfunkcijom (ED), a naročito u slučajevima gde su prisutni faktori rizika: dijabetes, povišen krvni pritisak, ateroskleroza, dislipidemije, starenje, stres, neadekvatna ishrana, zagađenje životne sredine...

Uvoznik i distributer:

Nebojšina 53, 11000 Beograd
telefon/fax: 011 2430 553
mob.: 063 880 72 70
info@vidapharm.rs
www.vidapharm.rs

Dr Ristić

Dom zdravlja

- ✚ Specijalistički pregledi u ordinaciji i kućnoj poseti
- ✚ Laboratorija
- ✚ Rendgen dijagnostika
- ✚ Fizikalna medicina i rehabilitacija
- ✚ Stomatologija
- ✚ Prevoz sanitetom

- ✚ Radno vreme: 08:00-21:30
- ✚ Lab: 07:00 - 21:30
- ✚ Apoteka: 08:00-21:30
- ✚ Kućne posete: 00:00-24:00

Dr Ristić

Dom zdravlja ✚

Narodnih heroja 38; Novi Beograd, Srbija, Tel 011/2693 287; 063 205 764
email: zcentar@dr-ristic.com; www.dr-ristic.com

OPTIMIST

Osnivač i izdavač:

Gej lezbejski info centar

Glavni i odgovorni urednik:

Predrag M. Azdejković

Grafička produkcija:

Rabbit and Rabbit design

Fotografija naslovne strane:

www.gossipyouth.com

Urednik Urbanlook.info:

Srđan Šveljo

Saradnici:

Vlada T, Mr. Incredible, Emilija Novaković, Aleksandar B, Jelena A, Marijan K, Zoran Janković, Milan Nikolić, Boban Stojanović, D. Pupaque, Ivan Knežević, Milan Đurić, Jelena Zulević, Mirjana Bogdanović

Web:

www.gayecho.com

www.gayecho.com/optimizam

www.gayecho.com/guide

E-mail:

optimistmagazin@gmail.com

Štampa: Newpress

(www.newpress.co.rs)

CIP - Каталогизacija y publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

305

OPTIMIST : vodič kroz gej Srbiju / glavni i odgovorni urednik Predrag M. Azdejković. - God. 1, br. 1 (jun 2011). - [S. l.] : Regionalni info centar, 2011- (Smederevo : Newpress). - 21 cm

Dvomesечно. - Naslov 1. broja: Optimizam
ISSN 2217-6756 = Optimist
COBISS.SR-ID 186184972

SADRŽAJ

TOP 50 LGBT MUZIČARA

18-33

BETH DITTO

37

SHARON NEEDLES

53

REČ UREDNIKA

Šesti broj "Optimist" magazina posvetili smo u celosti temi LGBT i muzika. Kada smo u decembru pravili listu LGBT glumaca, primetili smo da je muzičkih zvezdi mnogo više. Možda na to utiče i činjenica da glumcima autovanje može mnogo više da ugrozi karijeru no muzičarima. Muzika dozvoljava slobodu izražavanja, mnogo više no filmska umetnost, jer telo, izgled, seksualnost i drugi identiteti glumca su sastavni deo njegove iluzije, dok kod muzičara muzika je još uvek na prvom mestu. U svakom slučaju veoma smo ponosni na listu 50 LGBT muzičara i pomalo tužni što nemamo autovane muzičare iz Srbije i regije. Živimo u nadi da će Srbija uskoro dobiti svoju prvu autovanu LGBT zvezdu.

Ovaj broj magazina je štampan uz finansijsku pomoć države, Uprave za ljudska i manjinska prava Ministarstva za ljudska i manjinska prava, državnu upravu i lokalnu samoupravu u okviru projekta "Zajedno za jednakost LGBT osoba", koji zajedničkim snagama realizuje više LGBT organizacija. Ponosni smo na tu podršku, ali mnogo više na zajednički projekat, jer je to pomak u srpskom LGBT aktivizmu, gde organizacije međusobno sarađuju. Više o realizaciji tog projekta čitaćete u avgustu. Do tada, uživajte!

PREDRAG M. AZDEJKOVIĆ

Podrška:

Partneri na projektu:

Sloboda se ne dobija, sloboda se osvaja

Gej strejt alijansa je već drugu godinu za redom organizovala prezentaciju godišnjeg izveštaja o stanju ljudskih LGBT osoba u Srbiji u sklopu obeležavanja 17. maja – Međunarodnog dana borbe protiv homofobije i transfobije.

U 2011. godini je **zabeležen rast** ukupnog broja slučajeva nasilja i diskriminacije koji su prijavljivani GSA. Taj rast nije drastičan, ali su dokumentovani slučajevi 2011. karakteristični po tome što je bilo **više slučajeva pokušaja ili izvršenja fizičkog nasilja tj. napada** po osnovu stvarne ili pretpostavljene seksualne orijentacije (oko 30% više u odnosu na 2010.).

U javnosti najzapaženiji slučaj napada 2011. godine je svakako bio **napad na A.Ž. (24)** u centru Beograda u noći između 14. i 15. oktobra zbog toga što je nosila majicu sa obeležjem LGBT populacije pri čemu je napadnuta nožem i nanete su joj teške telesne povrede. Počinilac ovog napada je po privođenju u policiju pušten po odluci istražnog sudijske zbog toga što je maloletan. Nakon napada na A.Ž., 19. oktobra u organizaciji GSA održan je **protest protiv nasilja** nad LGBT populacijom ispred Vlade Republike Srbije pod nazivom „Dosta je!“ na kome je, između ostalog, zatraženo uvođenje instituta zločina iz mržnje u Krivični zakon i izrada i implementacija strategije za borbu protiv nasilja, diskriminacije i homofobije. Nakon protesta otpočeli su pregovori sa predstavnicima Vlade Republike Srbije o ova dva zahteva. Policija je protiv počinioца napada na A.Ž. podnela krivičnu prijavu za nanošenje teških telesnih povreda, a krajem marta 2012. obavljena su saslušanja kod istražnog sudijske. **Pravna služba GSA**, koja od 2009. pruža besplatnu pravnu pomoć, zastupa žrtve nasilja i diskriminacije i pokreće procese pred pravosudnim organima, pokrenula je u 2011. godini **12 novih postupaka** (do sada je ukupno procesuirano blizu 30 slučajeva), od čega su **2 slučaja opšte diskriminacije LGBT populacije** (slučajevi protiv Dragana Markovića Palme i Nebojše Bakareca), dok su ostalo pojedinačni slučajevi nasilja i diskriminacije po osnovu seksualne orijentacije i rodnog identiteta. Za razliku od 2009. kada nije preduzeta ni jedna sudska radnja u procesuiranim slučajevima i u odnosu na 2010. kada su sudovi tek polako počeli da rade na slučajevima, u 2011. godini je **nešto po-**

većana dinamika održavanja ročišta i drugih sudskih radnji. **Donešene su i dve važne presude** po tužbama Pravne službe GSA, **prva presuda** u Srbiji na osnovu Zakona o zabrani diskriminacije **za govor mržnje** protiv LGBT populacije protiv dnevnog lista **Press** i prvostepena presuda **za tešku diskriminaciju** LGBT osoba protiv **Dragana Markovića Palme**, gradonačelnika Jagodine. Iako su pravosudni organi pokazali nešto veći stepen angažovanja nego 2010. još uvek se mnogi slučajevi sporo procesuiraju, pa tako na pr. u slučaju „Sava Centar“ iz 2009. kada je rukovodstvo ove ustanove zabranilo održavanje konferencije GSA, ni u 2011. godini nije preduzeta ni jedna sudska radnja.

Pravosudni sistem je u 2011. bio nešto efikasniji nego ranije i u **procesuiranju slučajeva protiv lidera i članova desničarskih ekstremističkih organizacija** „Obraz“ i SNP „1389“ zbog diskriminacije LGBT populacije i sprečavanja održavanja Parade ponosa 2009. i 2010. godine, a u tim procesima su svedočili i predstavnici LGBT organizacija GSA i Labris. Međutim, **presude** koje su izricane su uglavnom bile **blage**, na donjoj ili ispod zakonske granice. **Ustavni sud Srbije** ni u 2011. nije **doneo odluke** po postupcima koji se vode **za zabranu desničarskih ekstremističkih organizacija i huligan-skih grupa** a koji su pokrenuti od strane republičkog tužioca u oktobru 2009. godine.

Prema raznim istraživanjima, kao i prema iskustvu u radu sa LGBT osobama, one generalno imaju nepoverenje u rad bezbednosnih institucija i nespemne su da prijavljuju slučajeve nasilja i diskriminacije nadležnim institucijama. Međutim, GSA je tokom 2011. godine primetila nešto drugačiji trend koji se tiče slučajeva koji su joj prijavljivani. **U većem broju** nego što je to bila tendencija u prethodnim godinama, **žrtve nasilja i diskriminacije su svoje slučajeve prijavljivale policiji**, dobrim delom na sopstvenu inicijativu, tj. po događaju su se prvo obraćale službama policije i pokazale su veću spremnost da se kroz institucije bore za svoja prava. Za ovaj trend se još uvek ne

može tvrditi da postaje pravilo, ali je svakako dobra osnova za dalji rad na jačanju poverenja LGBT populacije u rad bezbednosnih i pravosudnih institucija tj. na povećanju njihove efikasnosti.

Kao što je i ranije rečeno, Srbija ima u najvećoj meri **adekvatan pravni okvir** za borbu protiv nasilja i diskriminacije ali je i dalje prisutan **problem njegove implementacije**. U 2011. **usvojena su još 2 nova zakona** koja su značajna za LGBT populaciju. Prvi je **Zakon o mladima** koji sadrži antidiskriminativne odredbe koje se tiču seksualne orijentacije i rodnog identiteta, a drugi je **Izmena i dopuna Zakona o zdravstvenom osiguranju** kojim je omogućena promena pola o trošku države. U 2011. godini je inicirana i tema uvođenja instituta **zločina iz mržnje** u Krivični zakonik kao otežavajuće okolnosti pri izricanju kazni. Ovaj predlog su podržali Ministarstvo pravde i Ministarstvo za ljudska i manjinska prava, državnu upravu i lokalnu samoupravu, međutim on se nije našao u Zakonu o izmenama i dopunama Krivičnog zakona početkom 2012. S obzirom da je veliki broj političkih stranaka podržao uvođenje zločina iz mržnje u KZ u izornoj kampanji 2012., ukoliko održe svoje obećanje može se očekivati uvođenje ovog predloga u skupštinsku proceduru već tokom ove godine. Veliki problem za rad na poboljšanju položaja LGBT populacije predstavlja i **nepostojanje državne statistike o slučajevima nasilja** po osnovu seksualne orijentacije i rodnog identiteta jer se u bazama podataka nadležnih institucija svi zavedeni slučajevi **vode po vrsti dela a ne po motivu**, pa su na primer NVO „izveštaji iz senke“ poput ovog često jedini izvor informacija koji sadrži pregled slučajeva nasilja sa motivima napada.

Pomaci ostvareni u 2010. koji se odnose na organizovanje prve uspešne Parade ponosa i poboljšanje odnosa političke elite i institucija, u 2011. su dovedeni u pitanje. **Zabranom Parade ponosa** planirane za 2. oktobar 2011., LGBT osobama je onemogućeno korišćenje prava na slobodu okupljanja. Takođe, za razliku od 2010. godine, političari su se u primetno manjoj meri afirmativno izjašnjavali o ovom događaju što je rezultiralo osipanjem političke podrške i nespremnošću državnih institucija da obezbede uslove za održavanje Parade ponosa. Takođe, **Ustavni sud** je krajem 2011. godine **usvojio ustavnu žalbu organizatora Povorke ponosa 2009.** i potvrdio povredu prava na slobodu okupljanja, na osnovu čega se može očekivati slična odluka i u vezi zabrane Parade 2011.

Još uvek izuzetno visok stepen homofobije u društvu stavlja LGBT osobe u jednu od vrlo ugroženih manjinskih grupa u Srbiji, koja je izložena nasilju i diskriminaciji na različitim nivoima i u različitim oblastima. **Govor mržnje** prema LGBT populaciji na društvenim mrežama i u javnom prostoru i dalje je primetan i pratio je 2011. proces organizacije Parade ponosa i druge aktivnosti LGBT organizacija. S tim u vezi **Poverenica za zaštitu ravnopravnosti** je preduzimala korake iz svoje nadležnosti tokom 2011. koji se odnose na pozive i upozorenja političarima da ne koriste govor mržnje, izradu preporuka za uklanjanje homofobičnih sadržaja iz udžbenika, postupanje po prijavama organizacija i sl. Takođe, Poverenica je donela rešenje i preporuke kojima je naložila mitropolitu SPC Amfilohiju Radoviću da se javno izvini učesnicima Parade ponosa 2010. zbog govora mržnje i da se ubuduće uzdrži od izjava kojima se podstiče diskriminacija, mržnja i nasilje prema LGBT populaciji.

Grad Beograd i gradske institucije su u 2011. godini uvrstile LGBT prava i bezbednost LGBT osoba među oblasti kojima je potrebno posvetiti pažnju. **Radna grupa za utvrđivanje prioriteta bezbednosti ljudi i imovine u Beogradu**, osnovana nakon Parade ponosa 2010. od strane Skupštine grada Beograda donela je preporuke za mere koje je potrebno preduzeti da bi se poboljšao kvalitet bezbednosti u Beogradu. Takođe, gradonačelnik i gradska uprava obezbedili su uslove za otvaranje Sigurnog prostora za žrtve nasilja po osnovu seksualne orijentacije i rodnog identiteta.

Izveštaj možete preuzeti na:
tinyurl.com/gsaizvestaj1

Ljubav, vera, provokacija!

Dobili smo datum - 6. oktobar 2012. Za tu subotu je zakazana "famozna šetnja" u narodu poznatija kao gej parada. Zakazana, ali da li će se i održati?

Sredinom maja meseca od strane Organizacionog odbora Parade ponosa najavljeno je njeno održavanje za 6. oktobar 2012. godine, koju će pratiti Pride week festival u trajanju od osam dana. **Parada će ići istom trasom kao i 2010. godine od parka Manjež, Nemanjinom, Masarikovom, do SKC-a.** Organizatori su prijavili skup policiji i sada je reč na državi da li će je dozvoliti ili ne.

Ali, pre nego što počnem sa analizom pripremnih radnji za Paradu ponosa 2012, treba na brzinu podsetiti gledaoce šta se sve dešavalo u seriji zvanoj Parada u Srbiji. **U prethodnim epizodama mogli ste da gledate:** Prva parada ugušena u krvi i nasilju 2001. godine, policija gledala i uživala sve dok i njih nisu pojurili. Drugi pokušaj da se održi parada je propao i pre javne najave, zbog nasilja na Kosovu i paljenja džamija u Nišu i Beogradu 2004. godine. Treći, 2009. godine je propao jer je država nudila Ušće, dok su međusobno posvađani organizatori tražili Trg i Knez Mihailovu. Četvrti pokušaj 2010. godine je do sada bio jedini uspešan, ali su se nakon nje organizatori međuso-

bno posvađali što je rezultiralo da se Gej strejt alijansa povukla i posao prepustila drugima. Peti pokušaj da se 2011. godine održi parada završen je zabranom od strane države i organizacijskim fijaskom. Na redu je šesti pokušaj i kako mi se čini šanse da bude uspešan su minimalne.

Na samom početku organizatori su sebi iskopali rupu i u nju uskočili, kao da nemaju dovoljno problema te moraju dodatno da ih stvaraju. **Prvo su najavili da će parada trajati osam dana, da će zauzeti grad jer on pripada njima i obznanili, po njihovim rečima provokativni slogan „Ljubav, vera, nada“.** Ako pogledamo komentare na info portalima, količina negativnih komentara je ogromna, čak i na liberalnom (!?) B92. Pojedininim ljudima je parada previše i jedan dan, a kamoli osam! Ono što je novo jeste da su

negativni komentari većinski čak i na LGBT sajto-
vima i forumima, što pokazuje da se podrška same populacije za ovaj događaj smanjila. Koristi izraze kao što su „zauzećemo grad“ se može protumačiti kao pretnja i pozivanje na obračun, što bi možda bilo i hrabro da organizatori ne očekuju da jef-

tina radna snaga u vidu policije obavi prljavi posao, a oni samo umarširaju u „oslobođeni“ Beograd sa svojim balonima i dugim zastavama. Na sve to treba dodati i provokativni slogan „Ljubav, vera, nada“. Za one koji nisu pohađali pravoslavnu veronauku, na 30. septembar kada počinje Pride week festival pada praznik Svete mučenice Vera, Nada i Ljubav. **Istog trenutka klerikalne i nacionalističke organizacije su reagovalе u svom stilu i to proglasile LGBT napadom na pravoslavlje.** Odličan potez organizatora, zar ne?

Provokacija je super, ona je zabavna i često umem da provociram, ali kada je u pitanju Parada ponosa, koja je sama po sebi dovoljna provokacija, zašto dodatno dolivati ulje na vatru? Čemu to služi? Provokacija u kontekstu parade nije solidarna, jer organizatori očekuju da ih policija brani, ali pre toga zlobno pride već razjarenom biku i maše crvenom maramom i onda se kukavički sakrije iza kordona i uživa u krvopro-

liću?! Takođe, najviše štete pretrpe vlasnici LGBT lokala u gradu. Njima homofobi lupaju stakla i maltretiraju goste, jer ne mogu organizatore parade koji su zaštićeni policijom. **Zašto se stvara dodatni haos, kao da ona standardni haos nije dovoljan?** To je pitanje na koje još uvek nemam odgovor, samo dve pretpostavke.

Prva je da su organizatori glupi, nepromišljeni idealisti koji maštaju o paradi kao što je u Zagrebu sa provokativnim sloganima kao što su „Hrvatska to može progutati“ ili „Imamo obitelji! Tisućljetni hrvatski san!“, a da nemaju nikakav dodir sa srpskom realnošću.

Drugi je da su organizatori zlobni NVO profiteri, kojima odgovara da se parada ne desi i čine sve da se njeno održavanje maksimalno zakomplikuje, jer problem donosi nova finansijska sredstva za njegovo rešavanje.

Vi prosudite sami, a ja mislim da su organizatori sve samo ne glupi.

PİŠE: PREDRAG M. AZDEJKOVIĆ

NAJVEĆI IZBOR VIBRATORA I SEKS IGRAČAKA U ZEMLJI

**MOGUĆNOST BRZE
I DISKRETNE DOSTAVE**

Uvoznik i distributer:

Erotic Shop "Srećni ljudi"

Tržni centar "Zeleni Venac" Lomina 5, lokal 12 - BEOGRAD

Mob: 065-328-14-38 Tel: 011-328-14-39 Web: www.srecniljudi.com

Zašto folkerke i ine treba

Posle nekoliko godina falširanih lutanja, silikonskih otmica i estrade koja je postala više gej nego sama hipotetička gej scena, konačno se vraćamo u staru, dobru normalnost – pevačice koje su postale aktivistkinje moraće da se vrte plejbekovanju (a nikada ga ni ostavile nisu), a ozbiljan politički aktivizam bi valjda trebalo da se vrati onima kojima i pripada – plaćenim aktivistima i profesionalnim en-dži-oistima.

Postoje pošasti koje naprasno dođu, pomute redovan poredak stvari, poseju bolest, uništenje i tugu. Uzaludno je udariti na njih, a samo uz jetku nemoć i očaj posmatramo kako naš svet postaje neprijateljsko, neshvatljivo i nemoguće mesto za život. Melodrama gej egzistencije u Srbiji prethodnih decenija videla je više nego dovoljno takvih kovitlaca i mračnih vrtloga, da se činilo da je sam život pre turoban nego ružičast, da svakodnevica ne nudi ništa više osim ćutanja, neizrečene sramote i rizične osude koja će u svom ekstremu preći u fizičko nasilje i egzistencijalni strah. Mi većinom i posle svih tih godina osnaživanja, tvrdoglavosti i usiljene teretane (i izgled i opasan izgled!) **pomalo zaziremo od tuđinske vike što odjekuje mračnijim ulicama grada, nesvesno ubrzamo korak ako se neka razvikana, testosteronom uzgojena mlađarija iz blokova okupi** i generalno ostajemo kod kuće uz televizijski program i Fejsbuk kada se igra večiti derbi ili vrši politička agitacija na ulicama i trgovima glavnoga grada. Osećanje fizičke bezbednosti lagano i sporo se

stiće, ali se brzo i lako gubi. Jednog dana, mislimo da su gradske štrafe poznog proleća kojima teče bujica zgodnih, nasmejanih muškaraca, stranaca i inih i onih što izigravaju strance, samo naše i nasledno bunjište na kome nam takmaca nema i gde se svi vlažni adolescentski snovi ostvaruju. A onda je dovoljan jedan povišen glas i potmuo smeh, pogled koji prodire kroz velove odbrane, pretvaranja i glume i ogoljuje kao rendgenski zrak, nezaštićene, pribijene na stub srama, slabe i ranjive, na milosti i nemilosti nasilnika, obesne omladine i navijača iz predgrađa i sa zaraslih oboda grada, dok ih vode nemir, nepravda i zavist.

I ovo je slika žrtve. **Muškarac koji leži u lokvi krvi, devojka razbijenog nosa, parovi iscepane odeće i odranih lakata, stari jednako kao i mladi, dotaknuti usijanim šiljkom bezobzirne fizičke sile, poruge i poniženja.** Nekima je ova slika poznatija i gorko prisutna, kao loš ukus u ustima koji je teško isprati. Nekima, opet, ona deluje kao neprijatno podsećanje na ružan san, nešto što bi se moglo desiti, ali to nije iskustvo

da se manu gej aktivizima

njihovih života, zaštićenih i na vreme sklonjenih novcem, statusom i pukom srećom.

U takvoj situaciji, žrtva i potencijalna žrtva, prokazani i neiskazani, dočekaće svaki glas, svaku odbranu u svoj prilog kao dragoceni poklon, čist čar, kao malo sunca u ledenoj tmmini. Za hiljade izolovanih dečaka i devojčica, uplašanih i otuđenih od sebe i sveta u svojoj posebnosti, začudnosti, reči podrške, utehe, prihvatanja i pomirenja sijaju kao dijamanti na jutarnjem suncu (Kristina Onazis je to primetila).

Da se razumemo, svaka dobra namera je na kraju uvek samo dobra namera. A loša namera će uvek biti katastrofalna, ma koliko puta Karleuša, Indira, Ceca-Jeca i ostale heroine sili-kona da cijuknu reč „gej“, pozicioniranu zgodno u rečenici sa „moja verna publika“, „kreativni“, „Luj Viton“ i ostalim asocijativnim arsenalom. **Iskreno, dosta je bilo tih kolumni, tvitova, utisaka nedelje i celog baraža medijskih izlučevina koji treba da netalentovane, publiciteta gladne i razgalamljene stripizete-postale-pevačice proizvedu u prvoborke pokreta za gej prava i glas tolerancije u ekstremizovanoj Srbiji.** Da li zato što dobijaju popuste u frizerskim salonima, ili se umiljavaju gej stilistima i bratiji, Jeca i njene posestrime po ljudskopravaškoj avangardnosti odjednom postaju veće zaštitnice gej prava od same poverenice za zaštitu ravnopravnosti, a agresivnost i prizemnost takvog naprasno prosvetćenog ekstremizma neće poštediti ni časne

relikvije domaće scene, ako se samo setite krvoločnosti famozne JK prema nemoćnom Ćirilovu u onom tako dosadnom i zaglušujuće neartikulisano „Utisku nedelje“.

Zato je na kraju poruka vrlo jasna. Draga Jelena (ili upisati aktuelno ime po želji), jeste da nam ovih godina nije bilo sjajno, nasrtao je ko je stigao, pljuvao je ko je hteo i sve u svemu, nismo baš nešto na omiljenosti – a i sigurnosti – u društvu dobili, ali čak i kad je tako – nemoj ti da nas braniš. **Nemoj da govoriš nama u korist, niti da pričaš kako smo divni, a neshvaćeni među balkanskim bašibozukom.** Nemoj da se ljutiš – i dalje će biti pедера koji će te frizirati, imitirati, oblačiti i diviti se i uvijati oko šipke u svakom tvom pokradenom singlu – ali, mi možemo i moramo obitavati u dva odvojena sveta.

Gej ljudima ne trebaju folk, ne-folk ili bilo koje druge zvezde da ih brane i podržavaju, mi to možemo sasvim lepo sami, hvala lepo. Ne pecamo se više na priče o pomodnosti, kreativnosti i najboljem drugaričenju. Mi smo drugačiji, samosvojni, a uglavnom mnogo pametniji od kompletne top liste Granda ili već onoga što sada štancuje taj toksični otpad od muzike diljem naše domovine. **Aktivizam vratite aktivistima, tviujte o svojim albumima ako ih imate – a rado ćemo vam ostaviti falš kineske torbe sa buvljaka i ostali prigodni akseosar.**

PIŠE: VLADA T.

Udri, cepaj, lomi,

Koliko savremena popularna muzika komunicira sa LGBT populacijom s obzirom na to da su polne uloge u njenim temama strogo podeljene prema tradicionalnoj muško-ženskoj šemi? Da li identifikacija izostaje odnosno da li je za doživljavanje potreban trud. Hajde da se ne zavrtlavamo!

Koliko savremena muzika komunicira sa LGBT populacijom s obzirom na to da su polne uloge u tekstovima čak i onih najprogresivnijih ili najprovokativnijih među muzičarima strogo podeljene prema tradicionalnoj muško-ženskoj šemi. **Muškarac zavodi, ostavlja, jebe, pati, pijanči, orgija, kaje se, žena roni suze, sveti se, moli za oprostaj, preti, svršava, manipuliše, ruga se, voli, mrzi, ostavlja...**

Sve je kao što je uvek bilo i nema ništa novo pod suncem. Stoga su, recimo, prvi stihovi Rijanine pesme „Te amo“ bili toliko zbunjujući za mase, jer je prava retkost da se pop zvezda za velikim uticajem i popularnošću opredeli da „opeva“ homoseksualnu ljubav. Ukoliko pak želi da se tome posveti ili da „doprinese“ nastaje svojevrsni angažovani pop u kojem se izvođač eksplicitno zalaže za prava manjina u born this way maniru. Ali, tako napisana pesma, prestaje da bude „ljubić“ i postaje, ukoliko išta vredi, himnična i motivatorska. **Uostalom, nezvanična gej himna je „It's raining man“ u čiji tekst se suštinska gej poruka učitava i naknadno pridodaje.** Negde je ona implitna, negde je homoseksualci prečutno dopisuju.

Tek, za razliku od čitave one „mama, tata“ zbrke u bukvaru, ovde stvari zaista nisu tako problematične. Naime, prosečan homoseksualac se takoreći na prvu loptu i već u trećem stihu „pronalazi“ u pesmi koja mu se dopada i identifikuje se bez teškoća. To „ona“ ili „on“ nije prepreka za pun doživljaj i poistovećivanje za ljubavnim ili seksi zapletom. Jer, ko čini horde die hard fanova najpopularnijih pop pevačica na planeti, pa, između ostalog i u Srbiji. Armija mon-

struma Lejdi Gage bi se svela na puku šačicu da nije homoseksualaca od Tajvana do Los Anđelesa koji izgovaraju stihove njenih pesama kao da izgovaraju molitvu. Naravno, dobar deo te pomame otpada na identifikaciju sa samom Gagom, ali strast i za neangažovani deo njenog dosadašnjeg opusa, čak ne ni onaj koji samo implicira homoseksualne motive (Hair, Highway Unicorn: Road to Love, Alejandro), potvrđuje ovu tezu.

Kome bi, s druge strane, u Srbiji pevala Jelena Karleuša, praćena svitom manje popularnih folkerki u raljama ekonomske krize i sve ozbiljnije diskografske krize? Gastrabajteri jesu dobitna karta i sigurica, ali i među gastosima ima gejeva, zar ne? U tzv. matici mnoge pevačice na tronu ili blizu trona drže isključivo homoseksualci željni da bar jedan dan budu „diva“ ili neka druga. Stihovi, takođe, inspirišu savremene srpske pedere, a utisak je da je većina tekstova „krojena“ sa idejom da se dopadne upravo njima.

Sve je manje raspuklih srca i lavina suza, pozivanja pred oltar i tihe patnje u rukopisanijima Marine Tucaković i njenih epigona, a sve više pornografije, anonimnog seksa i seksa na brzinu, izdaje, prevare, osvete, pa i potencijalnih grupnjaka. Naravno, važno je biti pravedan i reći da sve to, odrođeno od ljubavi i operisano od romantike, nije tipično samo za gejeve i njihove veze, naprotiv. Od Cecine „Kukavice“ na ovamo sve se sliva i sve teče iz istog kazana, i pop i folk u Srbiji, bez obzira na preciznije prefikse koje bi mogli da ponesu, verna su slika kulturnog, ekonomskog, životnog sunovrata u Srba podgrejanog refleksom globalnog duha narcističke epohe. **Niko više ne recituje stihove u đul bašti i ne viri**

šćepaj!

na „dragana“ u polumraku iza zavese da ne vidi komšiluk, već ga „privodi“, štiklom mu šara po junječkim grudima, zubima mu skida kaiš i katalpultira ga na sedmo nebo. Pre toga mu preti da će iz inata „spavati sa njegovim najboljim drugom iz detinjstva“, a posle obavljenog posla ga moli „da zove taksi“ uz neizbežno „ja možda javiću ti se“. Dakle, i seks je, u ovom kontekstu postao zanimljiv samo ukoliko je zabranjen, sladak tek kad je prevara, očaravajući baš zbog toga što će povrediti mnoge. Ne u srce, naravno, nego u sujetu, čijem zadovoljenju je inače posvećeno 80% savremenog življenja. Ostatak otpada na homeostazu i fiziološke potrebe.

Tako smo dogurali do kliničke slike koja bi se, u moru varijeteta, mogla predstaviti ovako: Za moje dobro muči me, da budem loša uči me, samo nemoj da misliš da sam ona ista devojčica koju laže bilo ko, jer kad čujem korak tvoj sa sebe skidam sve, na meni biće samo kap parfema, budući da u krajnjoj liniji dobar si za jednu noć al' ne i za dve i zato ne mešaj ljubav, ljubav nema ništa s tim ja samo hoću dobro da se zabavim s obzirom na to da izgledam k'o kraljica i jaka sam k'o lavica.

Homoseksualcima je, bez obzira kom tipu pripadali, ženska emocija, čak i kada je sasvim nakaradna, bliska i razumljiva. Njen kvalitet, značenje i pakovanje su isključivo pitanje dominantne kulture. Na istu numeru skakaće i homoseksualac, IT menadžer sa Dorćola, i prekvarcovana splavarka, kasirka iz Batajnice. Homoseksualci su neretko sponzoruše, strejt kassirke bi rado pušile kurac na splavu da on kojim slučajem ima dark room.

Retko koji gej na Balkanu je, osim urbanog podskupa, ostao imun na stihove „Za moju staru glad još si novi i mlad“ ili „Ja volim da preteram, ne zameri...“ Teško se može dogoditi da u gej klubovima u Srbiji odzvanja Tom Džons ili Aca Lukas, odnosno Sex bomb ili Lična karta. **Homoseksualci se stopostotno pronalaze u ženskomuškoj podeli, i moguće je da mnogo više uživaju u stihovima „Nikome nisam ni majka ni žena“ nego u eventualnom LGBT prevodu – „Nikome nisam ni dečko ni otac“.** Prvo je dopadljivo, drugo sasvim patetično. Jer, nekad je krišom oblačio mamine štikle i pevušio „Duge noge za igranje, vito telo za gledanje“, kasnije, u pubertetu maštao o tipu kome će poručiti „Neću ti ništa, ništa ne boj se, što nisi radio pre“, a danas sa nestrpljenjem čeka najavljenju strejt i gej verziju novo Karleušine pesme „Radim na bol“.

Sve drugo je pitanje muzičkog ukusa. I bez zavaravanja oko toga da rečeno možda važi samo za one femkaste, devojčurke među pederima. Nebitno je to da li više koristi zadnju ili prednju stranu, odnosno mogu li mu se metrom obuhvatiti leđa, te da li je sopran ili bariton. Ovo su pitanja „duše“, njeni putevi i stranputice, a homoseksualci koji srkuću crno vino i cupkaju u Skadarliji okruženi tamburašima koji im na uvo pevuše „Ima jedan kućerak u Sremu“ ili piju pivo na koncertu Mileta Kitića razbijajući flašu o glavu na stihove „Ja neću lepšu, ja neću drugu, birao sam, srećo moja, ili tebe ili tugu“ – jednostavno su egzotične vrste. Nije to taj dert, a ni merak. Mada, može da bude.

PIŠE: MILAN NIKOLIĆ

Le Zbor: Hrvatske budnice

Le Zbor je hrvatsko pevačko društvo koje je nastalo zbog potrebe za promovisanjem lezbejsko-feminističke sociokulturne vidljivosti. Grupa aktivistkinja pokrenulo je inicijativu za osnivanjem LGBT pevačkog društva i tako je nastao Le Zbor. Njih desetak peva već šest godina, obilaze Hrvatsku, regiju i svet. Gostovale su u Beogradu i Novom Sadu i oduševile publiku. Povodom teme broja LGBT & muzika razgovarali smo sa članicom hora Leom Jurišić.

Kako je došlo do osnivanja Le Zbora?

Le Zbor je formiran sa jasnim ciljem sticanja što većih materijalnih sredstava. Davne 2005. smo bile jako optimistične vezano za LGBT prava u regiji, pa smo mislile zarađivati primarno na lezbijskim i gej vjenčanjima. Računica je bila jasna, imamo repertoar iz cijelog regiona, prvi smo zbor takovog predznaka i cijelo tržište bi bilo naše. Ali avaj. Promjene su jako spore, vjenčanja se još ne vide na obzoru, tako da smo ostale obični aktivistički zbor. Same sebe financiramo, pjevamo za kikiriki i toplu riječ. Što bi rekle Dalmatinke i Dalmatinci ipak nije u šoldima sve!

Da li planirate produkciju nekih vaših originalnih pesama?

Za sada imamo naše originalne aranžmane. Do originalnih pjesama je dug put, možda i duži nego do gej vjenčanja. Upravo smo izdale naš prvi album „Hrvatske budnice“ na kojem se nalaze obrade domaćih i stranih pop/rock uspješnica,

etno i revolucionarnih pjesama. Južnoslavenska baština je nepresušan izvor inspiracije za reinterpretacije i suptilne subverzije. Kad to vrelo iscrpimo, definitivno krećemo po autorske stvari i drugi album.

Postoji li potreba za osnivanjem crkvenog lezbejskog hora?

Le Zbor je pokrio i taj sektor. Naime, naš prvi koncert ikad održan je prigodom pravoslavnog Božića i tom prigodom smo izvele češke, poljske, talijanske božićne pjesme. Našim očekivanjima usprkos nisu uslijedili pozivi iz brojnih crkvenih zajednica u Hrvatskoj. Vjerujemo da im treba još vremena. U međuvremenu smo realizirale par jako dobrih transfera, nekoliko pjevačica iz crkvenih zborova, prešlo je u Le Zbor. Tako da suradnja ipak postoji.

Strejt muškarci zamišljaju da članice hora na probama orgijaju, gej muškarci zamišljaju da članice raspravljaju kako je najlakše zameniti gumu na kamionu. Ali, šta zaista rade lezborice kad se okupe?

Krajnje je vrijeme da se u škole u regionu uvedu seksualna edukacija i zdravstveni odgoj, pa da mladi ne uče o seksualnosti iz porničke namijenjenih strejt muškarcima. Što se guma na kamionu tiče, trenutno su u lezbijskoj zajednici veći hit bicikli. Le Zbor kad se okupi, vjerovali ili ne, pjeva! Dva puta tjedno po cca dva sata. Da smo džabale(z)barile i dokoličarile, teško da bi uspjele održati preko 100 koncerata diljem Europe. Red, rad i disciplina.

U epizodi serije „Will and Grace“, strejt osoba se lažno predstavlja kako bi ušla u gej hor. Da li je bilo takvih nemoralnih pokušaja i u Le Zboru? Da li se neka strejšašica infiltrirala u vaše redove i koja je vaša politika po tom pitanju?

U Le Zboru postoji jasna procedura vezano za primanje novih članica. Svaka zainteresirana treba imati određen broj bodova za ulazak, a pored glasovnih sposobnosti boduju se i tzv „veze i poznanstva“. Tako da bivše djevojke trenutnih članica imaju najviše bodova, naravno negativnih. Bivše djevojke od trenutnih djevojaka sadašnjih članica također imaju negativne bodove. Možda to na prvi pogled zvuči komplicirano i nedemokratski, ali nastojimo izbjeći „dyke dramu“ i usredotočiti se na rad. Tako da, kako ih vi nazivate, strejtašice, u samom startu imaju jako povoljnu bodovnu situaciju. Šalu na stranu, primamo sve cure, bez obzira na njihovu seksualnu orijentaciju, što više to veselije.

Da li planirate veliku evropsku, svetsku turneju?

Eh teško, sve imamo svoje dnevne poslove, fakultete, tako da si ne možemo priuštiti da npr. mjesec dana koncentriramo po svijetu. Bile bi jako zadovoljne ako ćemo uspjeti barem po Hrvatskoj ovu jesen ispromovirati album „Hrvatske budnice“.

Da li radite gej svadbe, krštenja, ispraćaje u vojku i ostale svetkovine?

Srećom je obavezno služenje vojnog roka ukinuto i svi „spektakli“ povezani s tim običajem. Što se gej svadbi tiče, kao što navedoh, na to ćemo još pričekati, ali primamo rezervacije do tada!

Koliko često nastupate?

Bome jako često. Zna biti i preko 20 nastupa godišnje. Najviše koncerata bude nekako s proljeća.

U naredni mjesec imamo već dogovorena četiri nastupa, od toga dva u inozemstvu. Pored samostalnih nastupa, dosta suradjujemo sa drugim umjetnicama, kolektivima... Također raznim akcijama obilježavamo datume bitne za poštivanje ljudskih prava. Primjerice, ove godine smo povodom 17. maja - Međunarodnog dana borbe protiv homofobije i transfobije organizirale dva događanja: u Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu smo imale razgovor s publikom u sklopu izložbe „Ljubav prema riziku“, a u izložbenom prostoru Hrvatskog društva likovnih umjetnika, popratile smo izložbu Helene Janečić „Hrvatske budnice“, nastalu po motivima pjesama Le Zbora.

Da li postoji šansa da Le Zbor predstavlja Hrvatsku na Eurosongu?

Mariju Šerifović smo doživjele kao da je naša u svakom pogledu. Tako da nam je duša mirna što se Eurosonga tiče. Uostalom, povijesno gledano Eurosong je nekako više gej priča, tako da dečkima prepuštamo inicijativu!

Kad vas možemo opet očekivati u Srbiji?

Nadamo se čim prije. Bilo nam je fantastično u Novom Sadu i Beogradu, publika nas je jako lijepo primila. Naši sestrinski i bratski zborovi Horkestar, Le Whore i Prrrrroba su nam velika inspiracija, već smo zakibicirale neke stvari s njihovog repertoara. Radujemo se ponovnoj suradnji i zajedničkom druženju!

RAZGOVARAO: PREDRAG M. AZDEJKOVIĆ

Petar Iljič Čajkovski

„Žalim prošlost, nadam se budućnosti, nezadovoljan sa sadašnjošću - to je moj život.“ - Čajkovski

Petar Iljič Čajkovski smatra se jednim od najvećih ruskih kompozitorom 19. veka i stvaraoцем koji je otelotvorenje ideje romantičarskog umetnika. Komponovao je 6 simfonija, 11 opera, 3 baleta i veliki broj orkestarskih, instrumentalnih i kamernih dela. Njegova muzika dossegla je vrhunsku emotivnu izražajnost spajajući istovremeno elemente ruskog folklora i zapadnu muzičku tradiciju toga doba. Oспораван i često neshvaćen uspeo je da svojom muzikom osvoji svet dosegaуši još za života neviđenu slavu. Uprkos tome njegov privatni život bio je često isprepletan tragičnim događajima.

Homoseksualnost Čajkovskog kao i njen uticaj na njegov život i muziku, bila je dugo vremena priznata, mada je ova činjenica često zataškavana. **Nepobitni dokazi da je Čajkovski bio homoseksualac se izvode iz njegovih pisama i dnevnika, kao i iz pisama njegovog brata, Modesta, koji je i sam bio homoseksualac.** Među njegovim ljubavnicima bili su **Aleksej Apuktin** iz studentskih dana, **Vladimir Šilovski**, bogati mladić koga je takođe upoznao na moskovskom konzervatorijumu i koji je finansirao nekoliko njihovih zajedničkih putovanja, **Aleksej Sofronov** njegov sobar, njegov učenik **Eduard Zak** koji se ubio 1873. (i koji ga je inspirisao da komponuje *Romeo i Juliju*), **Jozef Kotek**, njegov sestrīc **Vladimir Davidov** (drugi sin njegove sestre Aleksandre), kome je posvetio Patetičnu simfoniju (1893) i mladi pijanista **Vasilij Sapelnikov** koji je sa njim išao na turneju po Nemačkoj, Francuskoj i Engleskoj. Pored toga, u njegovom tajnom dnevniku ostale su zabeležene i mnoge kratkotrajne veze.

Nema sumnje da je seksualnost igrala značajnu ulogu u njegovom životu i stvaralaštvu. Sam njegov odnos prema homoseksualnosti menjao se sa godinama. **U mladosti je imao periode kada je sebe prezirao zbog toga, to ga je proganjalo i kod njega stvaralo strah od javnosti.**

Petar Čajkovski rodio se 7. maja 1840. godine u Votkinsu na Uralu u atmosferi porodi-

čne ljubavi i topline. Njegov stvaralački put počeo je od rane mladosti. Od svoje pete godine išao je na časove klavira i već za nekoliko meseci svirao je odlično. Sa 14 godina piše svoju prvu kompoziciju – valcer za klavir posvećenu nedavno tragično preminuloj majci.

Obrazovao se u Sankt Peterburgu, gde je i stupio u službu ministarstva pravde, ali ne odričući se muzike. Sa 22 godine odlučuje da se potpunosti posveti muzici i upisuje se u tek osnovani Petrogradski konzervatorijum koji je završio 1865. godine. Sačuvani memoari njegovih prijatelja i kolega studenata govore o njemu kao o „biću anđeoske lepote okruženom vatrenim obožavaocima“. Nema sumnje da je u studentskim danima ostvario neke od prvih veza sa muškarcima. Sledeće godine odlazi u Moskvu gde na tek osnovanom muzičkom konzervatorijumu predaje teoriju muzike. Ujedno on neprekidno stvara, ali se posvećuje i pedagoškoj delatnosti i piše „Osnove nauke o harmoniji“, a uz to bavi se i muzičkom kritikom. Ipak, za njega je Moskva svojevrsna tamnica u kojoj on pati lišen prijatelja s kojima bi ga dublje vezivali srodnost ljudske i umetničke prirode. On želi slobodu stvaranja. Kreće u stalno lutanje i kreativnu potragu. U tome će mu pomoći jedna žena koja će imati posebno velik uticaj na njegov život - bogata udovica, Nadežda fon Mek, sa kojom je razmenio 1200 pisama u periodu između 1877. i 1890. Na njeno insistiranje nikad se nisu sastali. Pored finansijske podrške u vidu 6000 rubalja godišnje koju mu je pružala, bila je veliki ljubitelj njegove muzike i bila je zainteresovana za njegovu muzičku karijeru. Međutim, iznenada je prekinula njihov odnos nakon 14 godina, navodeći bankrot kao razlog. Upravo je u ovom periodu Čajkovski doživeo veliki uspeh širom Evrope, a 1891. još veće hvale u SAD. Bio je i glavni dirigent 5. maja 1891. na zvaničnom otvaranju Karnegi Hala. Tvrdnju Mekove o finansijskoj propasti osporavaju neki istoričari koji veruju da je prekinula pokrovi-

teljstvo Čajkovskog zato što je navodno saznala za njegovu homoseksualnost. Moguće je da je planirala da uda jednu od svojih ćerki za Čajkovskog.

U 37. godini pokušao je da stvori porodicu, da se oženi. U njemu se mešao strah od javnog razotkrivanja njegove homoseksualnosti i želja za porodicom i decom. Upravo u to vreme jedna od njegovih konzervativnih studentkinja, Antonjina Miljukova, je počela da mu šalje strastvena pisma. Nije je se čak ni sećao sa svojih predavanja, ali je bila veoma uporna u svojim pismima, tako da se na brzinu oženio njom 18. jula 1877. godine. Kroz nekoliko dana, dok su još bili na medenom mesecu, gorko se pokajao zbog svoje odluke. **Dve nedelje nakon venčanja kompozitor je pokušao da izvrši samoubistvo.** Kasnije je pobegao u Sankt Peterburg, i razišao se sa suprugom nakon samo šest nedelja. Nikad se više nisu videli. Antoljina Miljukova je preminula u ustanovi za mentalno obolele 1917. godine. Zvanično su bili u braku do njegove smrti.

Svoju homoseksualnost, nesrećne ljubavi i strasti prenosio je i na svoja muzička dela. Neki muzikolozi i kvir biografi iznose mogućnost da je Čajkovski našao utehu nakon što ga je odbio neki ljubavnik u komponovanju opere „Evgenije Onjegin“. On se vrlo jasno identifikovao sa Tatja-

nom koju je odbio njen ljubavnik Onjegin.

Čajkovski je često osećao stid ili u najmanju ruku žaljenje, povodom sopstvene homoseksualnosti, pišući na primer u svom dnevniku – „šta da učinim da bih bio normalan?“. Mnogi muzikolozi za enigmatski motiv Sudbine u njegovoj Četvrtoj simfoniji veruju da se verovatno odnosi na „tragično prokletstvo“ njegove homoseksualne orijentacije.

Postoji slična argumentacija vezano za istinu koja leži iza šeste i poslednje simfonije Čajkovskog - Patetične simfonije, koju neki smatraju za duboko enigmatičnu a neki pak za duboko samootkrivajuću: čežnja da se nešto razotkrije, osećaj tragičnosti sudbine, borba da se bude srećan izgubljena pred nepomirljivom sudbinom, potištenost, simbioza očaja i prkosa. Čajkovski je odlučio da ne ostavi detaljno programsko objašnjenje za ovo svoje najmračnije delo - „Neka ih nek pogađaju!“, rekao je bratu Modestu.

Čajkovski je uvek bio nostalgican za vreme svojih turneja po inostranstvu. Voleo je da bude okružen stvarima koje će ga podsećati na detinjstvo i prijatelje. Mrzeo je usamljenost velikih gradova i uvek je čežnuo da se vrati kući da bi bio sa voljenim nećakom – „mojim idolom“ kako ga je nazivao - koga je odredio za svog naslednika.

Čajkovski je iznenadno umro 6. novembra 1893. godine u svojoj 53 godini u St. Petersburgu. Uzroci smrti do danas nisu u potpunosti razjašnjeni. Prema navodima njegovog brata Modesta, Čajkovski se zarazio kolerom koja je harala St. Petersburgom, dok neki istoričari ovo dovode u pitanje tvrdeći da je Čajkovski izvršio samoubistvo zbog upletenosti u ljubavni skandal sa jednim od pripadnika carske ruske porodice.

Pitanje uticaja njegove homoseksualnosti na stvaralački rad i danas je centar mnogih rasprava. S jedne strane heteroseksualni muzikolozi pokušavaju da umanje ili potpuno ospore uticaj njegove seksualnosti na stvaralaštvo, dok s druge strane LGBT muzikolozi i kvir istoričari pokušavaju da je stave u prvi plan, oni tvrde da su događaji i njegov ljubavni život imali pun odraz u njegovoj muzici, ukazujući kako su mnogi muzički elementi i teme u njegovom stvaralaštvu tipično gej.

TOP 50 LGBT MUZIČARA

50

Jonathan Knight (New Kids On The Block)

Između 1984. i 1994. bio je član boy benda *New Kids on the Block*, koji je prodao preko 80 milion albuma širom sveta. Napustio je bend tokom turneje 1994. godine, što su ostali članovi benda krili od javnosti i govorili da se povredio tokom jahanja. Na kraju je istina isplivala na videlo i bend se raspao. U magazinu *The National Enquirer* 2009. godine je objavljen tekst muškarca koji je tvrdio da je Jonathanov bivši dečko. Početkom 2011. godine Jonathan Knight je javno objavio da je gej i „da je živio veoma otvoreno i da nikada nije krio činjenicu da je gej“.

49

Peter Plate (Rosenstolz)

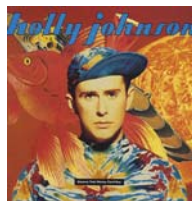

Peter Plate je član nemačkog dueta *Rosenstolz*, popularnog po svom karakterističnom miksu elektro-pop i kičastih ba-

lada. Trebalo im je 11 albuma pre nego što su uspeali da dođu do vrha top lista. To su uspeali pesmom „Gib Mir Sonne“. On i njegova koleginica AnNa R godinama su nastupali po gej klubovima i kabareima. Osvojili su drugo mesto na nacionalnom takmičenju za pesmu Evrovizije 1998. godine.

48

Holly Johnson (Frankie Goes to Hollywood)

Frankie Goes to Hollywood je bila britanska dance-pop grupa sredinom osamdesetih. Pamtimo ih po njihovom debi singlu „Relax (Take It Easy)“ koji je pet nedelja za redom bio prvi na britanskoj top-listi i postao je sedmi najprodavaniji britanski singl svih vremena. Njihovi naredni hitovi „Two Tribes“ i „The Power of Love“ takođe su bili broj jedan na top-listi. I time je ova grupa postala druga čija su se sva tri prva singla našla na prvom mestu top-liste. Holly Johnson glavni vokal benda, bio je „osumnjičen“ da se zabavlja sa drugim pevačem benda Paulom Rutherfordom. Posle raspada grupe Johnson nastavlja solo karijeru. Godine 1991. Johnson saznaje da je HIV pozitivan. Tri godine potom izdaje svoju autobiografiju „Bone in My Flute“.

47

Chuck Panozzo (Styx)

Kao basista i suosnivač rok benda Styx, Chuck Panozzo je dao veliki doprinos svetskoj muzici. Od sedamdesetih do ranih osamdesetih Styx je svetu darovao hitove poput „Lady“, „Come Sail Away“, „Angry Young Man“ i „Renegade“. Kada mu je dijagnostikovao HIV virus, doktor mu je rekao da ne zna kako da mu pomogne. Svetu je obznanio da je gej 2001. godine na humanitarnoj večeri u okviru kampanje za ljudska prava. Panozzo podržava organizaciju *Human Rights Campaign* i učestvuje u aktivnostima koje se tiču upozoravanja na zaštitu od HIV-a i side.

Jednom je rekao: „Želim da budem siguran da su zakoni napravljeni da štite sve nas. Ne želim da budem građanin drugog reda!“

46

Cazwell

Luke Caswell, poznatiji po svom potpuno izmenjenom prezimenu Cazwell, momak je iz Masačusetsa koga je pohvalio Eminem i jedan je od omiljenih (ma šta to značilo) Sir Eltona Johna. Najprepoznatljiviji je po svojim gej i beseksualnim tekstovima, kao i po spotovima.

Njegov debi album „Get Into It“ ugledao je svetlo dana 2006. godine, a spot „All Over Your Face“, bio je, zbog eksplicitnih tekstova i seksualnih motiva, previše kontroverzan čak i za gej tv-kanal Logo. Cazwellov spot za „I Seen Beyonce at Burger King“, je 2008. godine zarazio publiku. A kada

je 2010. godine izbacio spot „Ice Cream Truck“, koga je magazin *Advocate* proglasio za „najeksplicitniji letnji video“. Ubacivši grupu polugolih go-go plesača u spot, Cazwell je uspeo da ovaj spot vidi milion ljudi posle samo nedelju dana i time je pokazao da zna šta gej ljudi žele.

45

Army of Lovers

Army of Lovers je švedski dens sastav koji su činili dvojica gej muškaraca i ženski vokal. Grupa je dobila ime po istoimenom dokumentarcu o nemačkom gej aktivisti i režiseru Rosi von Praunheim. Sastav je imao nekoliko Top 10 hitova, ali najpoznatiji je „Crucified“. Izdvajali su se zanimljivim kostimima i kemp video spotovima koje je MTV često zabranjivao.

44

Azis

Azis je bugarski folk pevač, koji je popularan i u Srbiji, a prepoznatljiv je po tome što nastupa u ženskoj garderobi. U oktobru 2006. godine venčao se sa svojim dugogodišnjim partnerom, ali taj brak nije zakonski prepoznat u Bugarskoj. U avgustu 2007. postao je otac devojčice koju je veštačkom oplodnjom dobio sa svojom prijateljicom Galom. Gradonačelnik Sofije, Boiko Borisov naredio je da se u novembru 2007. godine uklone bilbordi na kojima se Azis ljubi sa svojim mužem, što je izazvalo proteste LGBT organizacija u Bugarskoj.

43

Klaus Nomi

Nemački pevač Klaus Nomi bio je poznat po velikom rasponu glasa i neuobičajenoj scenskoj pojavi. Njegovi nastupi su bili teatralni, nosio je jako puno šminke, neobične kostime i frizure. Njegove pesme su bile jednako neobične i često su bile obrade klasičnih opera. Nomi je jedna od prvih poznatih ličnosti koje su bile HIV pozitivne. Umro je 1983. u 39. godini života od komplikacija vezanih za AIDS.

42

Tiziano Ferro

Italijanski pop pevač Tiziano Ferro je započeo karijeru kao učesnik na San Remu 1998. godine. Iako nije pobedio, Ferro je uspeo da se plasira među dvanaest finalista i, što je još važnije, da privuče pažnju dva producenta u publici- Alberta Salerna i Mara Maioncha. Oni su zajedno radili na Ferrovom prvcenu, albumu „Rosso Relativo“, koji je izašao 2001. godine. Ferrova pesma „Universal Prayer“ korišćenja je na Olimpijskim igrama u Atini 2004. godine. Njegovi albumi prodati su u osam miliona primeraka, delom zbog toga što on tačno govori španski jezik, i objavljuje svoje albume i na tom jeziku.

Nedavno je dospao u žižu javnosti kada je odlučio da se autuje italijanskom *Vanity Fair* magazinu, rekavši da želi da se zaljubi u muškarca.

41

Mark Feehily (Westlife)

Kao član irske pop grupe *Westlife*, Mark je bio cenjen zbog svog divnog, mekog glasa kojeg je lepo bilo čuti kako peva bilo koju pesmu. On i Shane Filan bili su glavni vokali u grupi. *Westlife* je prva britanska i(li) irska grupa čijih je čak prvih sedam singlova otišlo pravo na prvo mesto top-liste. Prodali su 44 miliona albuma širom sveta. Mark Feehily se 2005. godine autovao tokom intervjua za britanski *The Sun* istovremeno otkrivajući da je bio u dugoj i ozbiljnoj vezi sa Kevinom McDaidom iz britanskog boy benda V. On je tom prilikom rekao „Moj život je sada postao mnogo bolji. Mnogo sam srećniji i opušteniji. Ovo je najbolja stvar koju sam uradio.“ Feehily i McDaid su se verili 2010. godine. Za *Sydney Morning Herald* Mark je rekao: „Tokom svih godina koje su morale da prođu da bih dosegao tačku u kojoj mogu da se autujem, prevrtao sam svaku emociju i osećanje u glavi na hiljade načina, tako da me, dan pre nego što sam se autovao, nije više bilo briga za bilo kakve reakcije. Do te tačke je bilo najteže doći.“

40

Darren Hayes (Savage Garden)

Ovaj Australijanac, sa glavnim štabom u Britaniji, bio je prvi glas i kormilar dvojca, širokim muzičkim masama, poznatim pod nazivom *Savage Garden*, čiji je album-prvenac, originalno istog naziva kao i grupa, 1997. godine bio treći na ame-

ričkoj top-listi izbacivši hitove poput „Truly, Madly, Deeply“ i „I Want You“. Bili su zajedno za samo dva albuma, ali je uspjeli da iznadre broj jedan na američkim listama, pesmu „I Knew I Loved You“. Posle toga Hayes napušta grupu i menja svoj kurs od mekog pop-rocka ka mračnijim vodama elektronskog zvuka. Do sada je solirao tri samostalna albuma, a očekuju se nove plodne godine. Uključujući i njegovu *Savage Garden* avanturu, Hayes je prodao preko 25 miliona „nosilaca zvuka“ širom sveta. Uprkos tome što je bio u braku sa svojom simpatijom iz detinjstva, šminkerkom Colby Taylor, posle šest godina on se 2000. godine razveo od nje i polako započeo proces autovanja. U Londonu se 2006. godine venčao se sa svojim dečkom Richardom Cullenom.

39

Stephen Gately (Boyzone)

Stephen Gately je postao član boy benda *Boyzone* davne 1993. godine. Boyzone su izdali četiri studijska albuma od kojih je svaki stigao na prvo mesto na britanskoj top-listi.

S njima, Gately je postavio rekord sa šesnaest uzastopnih singlova koji su bili među prvih pet na top-listi. U svom intervjuu za *The Sun* 1999. godine Gately je postao prvi član nekog boy benda koji se javno autovao. Nakon prvobitnog raspada benda 2000. godine Gately je izdao tri hit singla uključujući „New Beginning“. Na odmoru u Las Vegasu 2003. godine Gately se venčao sa svojim dečkom Andreom Cowlesom. Posle povratka u Britaniju registrovali su i svoje partnerstvo. *Boyzone* se ponovo okupio 2008. godine. U jednom njihovom spotu Gately se našao u ulozi gej momka, što je opet prvi put za neki boy bend. Na Majorci 2009. godine dogodila se tragedija kada je Gately pronađen mrtav, a kao uzrok smrti su bili nedijagnostikovani srčani problemi.

38

Rob Halford (Judas Priest)

Ko kaže da gej muškarci ne mogu da nose kožu i da vrište hevi-metal pesmice? Očigledno samo neko ko nikada nije čuo za Roba Halforda. Bilo da je u pitanju njegov matični bend *Judas Priest*, nagrađivan Grammyem, ili njegov sopstveni bend, Rob sa svojim glasom opsega četiri oktave i snage zaslužuje nadimak koji su mu njegovi poštovaoci dali - Bog metala! Jedan od najboljih rok pevača Halford nam je dao hitove poput „Heading Out to the Highway“ i „You’ve Got Another Thing Coming“. Dok se šepuri po bini, sa svojom sjajnom celom i nemogućim tetovažama, on poseduje svaki sekund nastupa i gospodari svima u publici. Iako je bio deo muzičke scene od sedamdesetih, gej scena je na njega čekala sve do 1998. godine kada je u intervjuu za MTV rekao: „Mislim da je većina ljudi znala da sam gej ceo moj život, samo je bilo pitanje kada ću o tome moći lagodno da pričam i mislim da je to vreme došlo!“

37

The B-52s (Ricky Wilson, Fred Schneider & Keith Strickland)

Fred Schneider, Ricky Wilson, i Keith Strickland, svi autovani, zajedno sa Cindy Wilson i Kate Pierson članovi su američkog novotalasnog benda *The B-52s* poznatom po svojim pozitivnim, pomalo čaknutim pesmicama o surfovanju i đuskanju. Grupa je formirana 1977. godine. Njihov prvi singl „Rock Lobster“ bio je veliki anderground hit

i uskoro su potpisali za *Warner Bros.* Tokom snimanja trećeg albuma, 1985. godine, njihov gitarista Ricky Wilson, koji je od članova benda krio da je HIV+, preminuo je u 32. godini života. To je dovelo do pregrupisanja unutar benda. 1989. godine su izdali svoj najbolji album do tada „Cosmic Thing“. Njihov singl „Love Shack“ dospao je na treće mesto top-liste, a istu sudbinu je doživeo i naredni singl „Roam“ 1990. godine. O svojoj seksualnosti Schnieder se prisećao kada se autovao svojoj majci. „Oh! Znam ja to Freddie“, rekla je i nastavila da gleda svoja posla. Strickland se javno autovao 1992. godine u intervjuu za *Q Magazine*, navodeći: „Bilo je bajno. Ništa se nije promenilo, samo sam osećao da je važno da i to kažem“. Strickland sa svojim dečkom Markom uživa na Key Westu do današnjih dana.

36

Lance Bass (N Sync)

Lance Bass je krajem devedesetih i početkom dvehiljaditih nastupao kao član boy benda *N Sync*. Zajedno, oni su posejali niz hitova kao što su „I Want You Back“, „Bye Bye Bye“ i „No Strings Attached“. Tokom 2002. godine grupa je najavila pauzu, a članovi zamrznutog benda Justin Timberlake i JC Chasez su započeli svoje solo karijere. Bend se do dana današnjeg nije vratio sa pauze, a Bass se, kao glumac pojavljivao u nizu filmova, poput „I Now Pronounce You Chuck and Larry“ i „Zoolander“, a pojavljivao se i u sedmoj sezoni Plesa sa zvezdama. Bass se javno autovao za časopis *People* posle niza spekulacija koje su kružile internetom. Tom prilikom je rekao: „Stvar je u tome da mene nije sramota - to je ono što želim da kažem. Ja ne mislim da je išta pogrešno i ne želim da uništavam sebe zbog bilo čega. Mnogo sam slobodniji i srećniji nego ikada ranije u životu. Ja sam srećan.“ Bass je od organizacije koja se bavi ljudskim pravima, 2006. godine dobio nagradu za vidljivost u društvu obrazlažući

svoju odluku rečima da je Bass najveća zvezda još od Melisse Etheridge koja se javno autovala. Bass je od tada aktivan u LGBT zajednici, podržava gej brakove i bori se za toleranciju, bavi se prikupljanjem sredstava za gej obrazovnu mrežu. Objavio je i autobiografiju „Out of Sync“.

35

Marla Glen

Marla je američka džez i bluz pevačica koja je veliki deo svog života provela u Nemačkoj. Prvi album snimila je u Evropi 1993. godine i nosio je naziv „This is Marla Glen“. U julu 2004. godine venčala se sa svojom partnerkom Sabine Conley, ali su se posle nekoliko godine razvele.

34

Lezbor

Hrvatski lezbejski hor koji je nastupao širom Hrvatske i gostovao u Novom Sadu i Beogradu. Više o njima na strani 15.

33

k.d. lang

Kanadska pop i kantri pevačica koja je osvojila mnoge muzičke nagrade i do sada snimila 12 albuma. U članku za gej magazine *The Advocate* 1992. godine objavila je javnosti da je lezbejka i da aktivno podržava borbu za prava LGBT osoba. Nastupala je podržala brojna LGBT dešavanja. U avgustu 1993. godine pojavila se na naslovnoj strani magazina

Vanity Fair u muškom odelu dok joj manekena Cindy Crawford brija lice.

32

Andy Bell (Erasure)

Kada se Vince Clarke raskantao sa grupom *Depeche Mode*, čije je i osnivač bio, dao je novinski oglas u kome je tražio vokala za svoj novi projekat. Na oglas se javio Andy Bell i postao je član britanskog pop dua *Erasure*. Svoj put ka uspehu našli su tek posle nekog vremena, a to je bio njihov četvrti singl „Sometimes“ koji ih je i doveo na vrhove top-listi. Njihovi naredni singlovi „A Little Respect“, „Chains of Love“ i „Always“ bili su veliki hitovi u Americi. Bend je do danas prodao preko 25 miliona albuma širom sveta. Andy je 2004. godine javnosti saopštio nešto što je njemu bilo poznato još od 1998. godine - da je HIV pozitivan. Od tada je učestvovao u brojnim humanitarnim akcijama prikupljanja sredstava za borbu protiv HIV-a i AIDS-a, kao i za edukaciju i istraživanje ovog virusa. Svoj prvi solo album „Electric Blue Andy“ je izdao 2005. godine i pri tom je sarađivao sa Jakom Shearsom iz *Scissor Sisters*. Andy je učestvovao u obe True Colors turneje. Svoj drugi solo album „Non-Stop Andy“ je izdao 2010. godine. Živi sa svojim partnerom Paulom Hickeyem preko dvadeset godina.

31

Patricia Barber

Američka bluz i džez pevačica, pijanista i tekstopisac, koja je muzičku karijeru započela 1989. godine i do sada izdala 12 albuma. U intervjuu za gej magazine *Gay & Lesbian Times* 2008. godine je rekla da ona ne krije da je lezbejka, ali da je pomalo „smara“ što se pu-

blika toliko interesuje za njenu seksualno i da joj se ne sviđa što do doprinosti njenoj slavi. Patricia Barber je nastupala i u Beogradu na *Jazz festivalu* 2008. godine.

30

John Barrowman

Poznatiji kao Captain Jack Harkness iz serije *Torchwood*, John Barrowman pored uspešne televizijske i filmske karije je uspešan i kao pevač. Do sada je objavio sedam studijskih albuma. Svog partnera Scotta Gilla je upoznao tokom produkcije predstave *Rope* 1993. godine. Imaju kuću u Londonu i Kardifu. Venčali su se 2006. godine. Veoma je aktivan kada je u pitanju LGBT aktivizam i učestvovao je u dokumentarcu „Kreiranje mene“ o naučnom objašnjenju homoseksualnosti, koji se prikazivao i na RTS-u.

29

Jimmy Somerville (Bronski Beat)

Popularna britanska grupa *Bronski Beat* je doživela veliki uspeh sredinom osamdesetih godina zbog pesme „Smalltown Boy“ o dečku koga je porodica odbacila jer je gej.

Pesma je dospela na treće mesto britanske top-liste singlova. Spot koji je pratio ovu pesmu prikazuje momka koji pokušava da se druži sa drugim likovima na bazenu, šmeka jednog starijeg gospodina u kupaćim gaćicama, zatim ga premlati anti-gej naoštrena banda, policija ga dovede kući koju zatim napušta jer je gej. Osim So-

mervilla i druga dva člana benda su bili autovani što se odražavalo u njihovim pesmama koje su imale i političke poruke o gej pitanjima. Iako su i mnoge druge grupe imale autovane članove, *Bronski Beat* je na najbolji način izražavao prava pitanja i dileme gej zajednice. Somerville je napustio grupu 1985. godine i karijeru je nastavio kao pevač benda *The Communards*, ali i kao samostalan umetnik.

Somerville je 1999. godine nastupao rame uz rame sa Boy Geom, Geom Michaelom i Eltonom Johnom na Stonewall "Equality Show" u Londonu. Somervilleova iskrenost oko njegove orijentacije nije nikada uticala na prodaju njegovih albuma, a utro je put mnogim drugim izvođačima.

28

The Village People (Alexander Briley, Randy Jones, Felipe Rose)

Kada je 1977. godine gej francuski muzički producent Jacques Morali posetio jedan od njujorških klubova, u oko mu je upao zgodni, mladi go-go plesač Felipe Rose, (ne)obučen kao američki Indijanac. Jacques je tada radio sa Victorom Willisom za koga je rekao da je „mladić, odličnih glasovnih mogućnosti“. Kada je video Rossea, Jacquesu se upalila sijalica u glavi i on je u muzičkom časopisu dao oglas u kome je tražio mačo muškarca, koji zna da igra i ima brkove. Pored Willisa (policajac, heteroseksualan) i Rosea (Indijanac, autovani gej), tu su još bili Randy Jones (kauboj, autovan), Glen Hughes (bajker, hetero), David Hodo (građevinar, hetero), i Alex Briley (vojnik, autovan). Oživljavajući gej fantazije u stvarnosti, Morali je stvorio grupu *The Village People*. Nazvao ju je tako po njujorškom kraju Greenwich Villageu, tada popularnom kraju u kome se koncentrisala gej populacija. Sa hitovima poput „Go West,“ „In the Navy“ i „Macho Man“, oni su dospeli na top liste i u mejnstrim to-

kove, ali ih je tek „Y.M.C.A.“ načinio najpoznatijom grupom disko ere. Sa tom pesmom su postali prva gej grupa na prvom mestu britanske top liste (druga je bila *Frankie Goes to Hollywood* i „Relax“). Žene su ih volele zbog toga što su ispunjavali njihove „muškarac u uniformi“ fantazije, strejt muškarci su ih uvažavali jer su se bavili američkim temama, a gejevi su ih voleli zbog njihove prisutnosti u javnosti i zbog toga što su dali ohrabrenje mnogim gej muškarcima. Na konstataciju da su oni pomogli mnogim mladim ljudima da se autuju, Rose je rekao „Kada mi neko pride i kaže mi da sam mu pomogao da se autuje, ja mu odgovorim da sam ja nevin i da je on to sam uradio!“

27

Dana International

Legendarna trans pobednica Evrovizije koja je skandalizovala ortodoksni Izrael. Rođena je kao Yaron Cohen i još od malena se identifikovala kao žena. Od svoje osme godine je maštala da postane pevačica i izraelska pevačica Ofra Haza joj je bila idol. Sa trinaest godina je znala da je transseksualka. Počela je da nastupa sa 18 godina kao drag kraljica. Sa 21. godinom je promenila pol u Londonu. Sa pesmom „Diva“ pobedila je na Evroviziji 1998. godine. Nastupala je i u Beogradu 2008. godine.

26

Neil Tennant (Pet Shop Boys)

Engleski muzičar Neil Tennant čini 50% grupe u narodu poznate pod pučkim nazivom *Pet Shop Boys*. U grupi je on katica za sve - glavni vokal, klavijature i gitare. Zvanično se autovao za *Attitude*, godine 1994.

Pet Shop Boys su prodali preko sto miliona albuma širom sveta i jedni su od najprodavanijih grupa svih vremena. Našli su i svoje mesto u *The Guinness Book of World Records* kao britanski najuspešniji duo ikada. U britanski Top 30 singlova ušli su 42 puta, a u TOP 10 dvadeset dva puta.

Njihovi hitovi "West End Girls," "It's a Sin," "Always on My Mind" i "Heart" bili su prvi na top listama. Tennant je bio izvršni producent za album Rufusa Wainwrighta „Release the Stars“. Tennant je 2009. godine dobio BRIT nagradu. Njihov album „Yes reached“ iz 2009. godine je bio četvrti na britanskoj top-listi.

25

Skin

Ona je svoju karijeru kao ćelava pevačica započela kao članica grupe *Skunk Anansie*, koji je doživeo veliki uspeh. Nakon što se bend raspao započela je solo karijeru. Pravo ime joj je Deborah Anne Dyer. Iako je mediji predstavljaju kao divlju, glasnu i militantnu lezbejku, Skin je veoma povučena, mirna i retko kad govori o svom privatnom životu u medijima.

24

Brian Molko (Placebo)

Pevač grupe *Placebo*, kako sami kažu 50% gej benda, jer je Stefan gej, Brian biseksualac, a Steve strejt. Molko je javno rekao da je biseksualac, ali je kasnije izjavio da se pokajao što je to javno izneo i da je trebao da čuti kao što to radi Morrissey. „Bio sam otvoren o svojoj seksualnosti. Coming out je bio veoma važan momenat za mene, jer je to za mene bilo

pokazivanje stava. Nažalost, zbog toga smo u očima medija postali pederski bend koji se oblači u haljine. Ljudi su počeli da pričaju više o tome nego o našoj muzici.“

23

Verka Serdutchka

Verka je drag kraljica iz Ukrajine koja je osvojila drugo mesto na Evroviziji, kada je Marija Šerifović osvojila prvo. Iako veoma popularan u Ukrajini mnogi ekstremisti su izašli na ulice i protestovali jer ih Verka Serdutchka predstavlja na Evroviziji. Planirao je da predstavlja Ukrajinu i 2011. godine, ali se predomislio. Do sada je prodao preko 600 hiljada ploča u Ukrajini, što je ogroman uspeh.

22

Jessie J

Britanska pevačica se skoro autovala kao biseksualka, kao odgovor na glasine da je lezbejka. To je stvorilo dodatne probleme, jer je prati ta etiketa i ljudi više vode računa o njevoj seksualnosti no muzici. S druge strane, u biografiji ove pevačice koju je napisala Kloe Govan piše da je Jessie lezbejka i da je to javno objavila sa 17 godina, ali da su joj šefovi iz izdavačkih kuća savetovali da bi bilo pametnije da se deklarise kao biseksualka, zbog publike. Ona će nastupati u Beogradu u

junu na festivalu *Belgrade Calling*.

21

Melissa Etheridge

Melissa Etheridge je američka muzičarka, tekstopisateljica i aktivistkinja. Poznata je po svojim tekstovima pesama u ispovednom fazonu, koje peva svojim promuklim glasom u pop-rock-folk fazonu. Posle svog javnog autovanja u januaru 1993. godine postala je ikona u borbi za gej i lezbejska prava.

Rođena je negde u prašnjavom Kanzasuu. Majka joj je bila profesor psihologije, a otac kompjuterski konsultant. Vrlo rano je počela svoje druženje sa muzikom. Prvu gitaru je dobila još kao pionirka od osam godina. Kao tinejdžerka nastupala je u kantri bendovima gde je bila jedina članica. U Bostonu upisuje muzičku školu, ali je ubrzo napušta i pali za Los Angeles da se oprobja u ozbiljnim muzičkim vodama.

Dok je nastupala u lezbejskim barovima Grada Greha primetio ju je Chris Blackwell, urednik izdavačke kuće Island Records sa kojim je sklopila neformalan dogovor da komponuje muziku za filmove. Međutim pesme su joj kasnije odbijene kao previše uglačane i fine, a obila ju je i lezbejska izdavačka kuća *Olivia Records*. Posle toga je za samo nekoliko dana samo-izdala svoj debi album koji je postao veliki andergraund hit, a singl "Bring Me Some Water" bio je nominovan za nagradu Grammy.

Kada je ovaj album izašao nije bila opšte poznata kao lezbejka. U jednom intervjuu koji je dala tokom svoje turneje rekla je "Ljudi misle da sam ja veoma tužna, ili veoma besna... Ali jedini konflikt koji ja imam je onaj u meni..." Javno se autovala u januaru 1993. godine na gej balu koji je organizovan povodom proslave inaguracije Billa Clintona. Saznala je da ima rak dojke 2004. godine, posle čega je usledila bolna hemoterapija. Za svoje pesme dobila je brojne nagrade i priznanja, među kojima su dva Grammys i jedan Oscar.

20

Mika

Britanski pevač i tekstopisac Mika objavio je svoj prvi album 2007. godine koga je prodao u više od pet miliona primeraka širom sveta. Ovo mu je obezbedilo Grammy nominaciju za „Love Today“. Njegov singl „Grace Kelly“ bio je prvi na listama u Britaniji i obezbedio mu je prestižnu BRIT nagradu.

Dve godine kasnije izašao je Mikin drugi

album „The Boy Who Knew Too Much“.

Što se tiče Mikine seksualnosti on je o tome otvoreno govorio za časopis *Gay & Night*: "Nikada nisam etiketirao sebe. Ali, moram da kažem, da isto tako nikada nisam ograničavao svoj život, niti sam se ograničavao s kim ću da spavam... Zovite me kako želite, zovite me biseksualnim ako vam je potreban termin za mene“.

19

Amanda Lepore

Amanda Lepore je trans zvezda koja peva, glumi, bavi se modelingom i krasila je mnoge naslovne strane. Svoj prvi single „Deeper“ objavila je 2003. godine koji joj je napisala drag kraljica Lady Bunny. Prvi album „Introducing... Amanda Lepore“ objavila je 2005. godine, dok je prošle godine objavila album „I... Amanda Lepore“. Iako ne može da se pohvali glasovnim mogućnostima bila je deo *True Color* turneje 2007. godine zajedno sa divom Cyndi Lauper. Amanda je muza fotografa Davida LaChapella.

18

Marc Almond (Soft Cell)

Marc Almond je cvet koji je procvetao ranih osamdesetih iz novotalasnog pupoljka *Soft Cell*. Njihova obrada pesme Glorie Jones „Tainted Love“, bio je hit broj jedan u 17 zemalja, a držao je i rekord na američkoj top-listi nastanivši se tamo čak 43 nedelje. Ova pesmica se ponovo našla na top listama kada ju je 2006. godine Rihanna semplovala u svom hitu „SOS“. Ova grupa se, kao Čehoslovačka, sporazumno rasturila davne 1984. godine i dvojac koji je sačinjavao grupu se posvetio solo karijerama. U svojoj autobiografiji „Tainted Life“ objavljenj 1999. godine Almod se i zvanično autovao. *Soft Cell* se 2002. godine ponovo okupio i bio na niz uspešnih turneja. Pojedinačno i u duetu Marc Almond je prodao preko 30 miliona albuma širom sveta. Nastupao je i u Beogradu 2008. godine u hotelu *Jugoslavija*.

17

Antony Hegarty (Antony & the Johnsons)

Ovaj engleski pevač, tekstopisac, kompozitor i vizuelni umetnik najprepoznatljiviji je po svom androginom glasu u grupi *Antony & the Johnsons*. On je 1996. godine iskoristio stipendiju za koledž da bi okupio muzičare da realizuju neke njegove stvari. Tako su nastali *Antony & the Johnsons*. Do 2006. godine grupa redovno nastupa po Njujorku, a na njihovom albumu „I Am a Bird Now“ sara-

đivali su sa Boyom Georgeom, Rufusom Wainwrightom i Louom Reedom. Album je dobio odlične kritike i u Britaniji je osvojio najprestižniju nagradu - Mercury.

Sa stihom poput „Kada porastem biću predivna žena“, Antony nije nikada imao ni šansu da sakrije svoju seksualnost.. U prilog tome ide i činjenica da je Boya Georgea i Marca Almonda smatrao svojim najvećim idolima. A s kim si... s njima si!

16

RuPaul

RuPaul Andre Charles, najpoznatiji po svom drag-imenu RuPaul je američki glumac, model, pevač i tekstopisac koji je pod reflektore javnosti dospao tokom devedesetih godina prošlog veka, pojavljujući se u brojnim filmovima, televizijskim programima i albumima. Kao pionir drag-performansa RuPaul je otvarao umove i inicirao rasprave o tabu temi - crossdressingu i transeksualnosti. RuPaul je započeo svoju karijeru ranih devedesetih na gej sceni u Njujorku i Atlanti. On je 1993. godine snimio dance-house hit „Supermodel (You Better Work)“ koji je, smešten u dobu *Nirvane* i *Smashing Pumpkinsa*, imao iznenađujućeg uspeha na MTV-u. Pisma je bila druga na američkoj dance top-listi. Njegove sledeće numere „Back to My Roots“ i „Don't Go Breaking My Heart“ u duetu sa Eltonom Johnom vladale su dance top-listama. RuPaul je 1996. godine započeo svoj sopstveni šou program na VH1 „The RuPaul Show“ u kome je on intervju-sisao poznate ličnosti i imao sopstvene muzičke nastupe. Od tada je izdao sedam studijskih albuma. Danas je poznat po svom rijalitetu „RuPaul's Drag Race“ i „Drag U“.

15

Will Young

Young je, kao prvi pobjednik sada već legendarnog *Idola*, bio preteča svih Kellya Clarksona, Carria Underwooda, ili Adama Lamberta. Youngov prvi post-*Idol* singl obrada Westlifeovog „Evergreena“ postao je jedan od najbrže prodanih singlova u britanskoj istoriji i jedan od najprodavanijih u dvehiljaditim sa preko 1,8 miliona prodatih kopija. Na samom po-

četku karijere, u martu 2002. godine Young se autovao za *News of the World*. Tom prilikom je rekao : „Vreme je da svojim fanovima kažem da sam gej... Za mene je to normalno i nemam čega da se stidim. Ja sam gej i prijatno se osećam u vezi s tim. Ne razumem oko čega sva ta zbrka?“ Young je jedan od prvih pop umetnika koji je započeo svoju karijeru autovanjem i svojom otvorenošću po pitanju seksualnosti nije izazvao bilo kakve značajne turbulencije. Prvu Brit nagradu dobio je za prvi album „From Now On“ 2003. godine. Njegov drugi album „Friday's Child“ izrodio je hit „Your Game“ koji mu je doneo drugu Brit nagradu u karijeri. Young je najuspešniji od svih pobjednika na takmičenjima talenata ove vrste. Prodao je preko osam miliona nosača zvuka, njegovi singlovi su četiri puta bili na prvom mestu, a dva puta je biran za najomiljenijeg britanskog umetnika svih vremena.

14

Michael Stipe (R.E.M.)

Kao pevač grupe *R.E.M.* Michael Stipe je bio jedan od pionira alternativnog roka tokom osamdesetih i devedesetih godina sa ogromnim uticajem. Klasični hitovi poput „Losing My Religion“, „It's The End of the World As We Know It“, „The One I Love“, „Man on the Moon“ i „Everybody Hurts“, zajedno sa njegovim originalnim načinom pevanja i nadrealnim spisateljskim sposobnostima doveli su *R.E.M.* u rock'n'roll Kuću slavnih

2007. godine. Osnovan 1980. godine u Džordžiji, bend je svojim prvim albumom iz 1983. godine „Mumling“ dobio odlične kritike. Čak je pobedio i „Triler“ Michaela Jacksona u izboru kritičara časopisa *Rolling Stone*. U narednoj dekadi *R.E.M.* su nizali brojne hitove koji su osvajali vrhove top-lista. Sa *Warner Bros Recordsom* su, 1996. godine potpisali ugovor vredan 80 miliona dolara, što je najviša postignuta cena u toj

vrsti ugovaranja u istoriji. Šuškanja o Stipeovoj seksualnosti su krenula kada je 1992. godine nosio kačket sa natpisom „White House Stop AIDS“. U to vreme Stipe je samo lakonski odgovarao da je on samo bio „navučen na jednake mogućnosti“ govoreći da on sebe ne smatra ni gej, ni strejt ni bisekualnim. Pogovaranje je prestalo 2001. godine kada se Stipe javno autovao za časopis *Time*. Rekao je da je u trogodišnjoj vezi sa jednom divnom osobom i da sebe smatra queer umetnikom. Stipe je započeo svoje objašnjenje zašto je na ovo čekao ovoliko dugo rečima da je „...to za mene bilo previše komplikovano tokom osamdesetih. Momci iz benda su znali za mene, porodica takođe, prijatelji, naravno, a svakako i momci sa kojima sam spavao. Mislio sam da je to tako očigledno. Jednostavno, nikada nisam osećao veliku potrebu da za neku vezu kažem 'Da, to je moj dečko. To je to'. Sada kapiram da je otvorenost u vezi sa seksualnošću nas javnih i poznatih ličnosti nešto što pomaže nekom klinku tamo negde.“

13

George Michael

Sa hitovima „Careless Whisper“ i „Wake Me Up Before You Go-Go,“ grupa *Wham!* je uletela u osamdesete sa stilom. George Michael i njegov srednjoškolski ortak Andrew Ridgeley osnovali su ovaj duo 1981. godine. Kada su se rasturili 1986. godine George Michael je to opravdavao

potragom za sofisticiranijim zvukom i lociranjem neke druge ne-Wham!, uglavnom tinejdžerske, publike. Njegov prvi solo projekat bio je duet sa Arethom Franklin „I Knew You Were Waiting (For Me)“, koji mu je doneo dva Grammys. Nastavio je da niže hitove, poput, „Faith“, „Freedom“ i „I Want Your Sex“, na svoju i onako dugačku nisku bisera profesionalnih uspeha, što ga je i dovelo do internacionalnog seks-simbola. Iako je bio prilično ćutljiv glede svoje seksualnosti, autovala ga je L.A. policija, 1998. godine, kada su ga priveli zbog činjenja „razvratnog dela“ u javnom klozetu. Autovan je jer je bio u klozetu! U intervjuu za *Independent News*, Michael je rekao da je krio činjenicu da je gej zbog straha kakve bi to posledice moglo da ima na njegovu stara-majku. Još od 1996. godine on je u dugačkoj vezi sa biznismenom Kennym Gossom, vlasnikom Galerije Goss u Dallasu. Sve prihode od njegovog dueta sa Eltonom Johnom u pesmi „Don't Let the Sun Go Down on Me“ Michael je razdelio dobrotvornih ustanova za decu, sidu i obrazovanje.

12

Marija Šerifović

Iako nikada nije javno izjavila da je pripadnica LGBT populacije, ona se na ovoj listi našla zbog pobeđe i pro-lezbejskog nastupa na Evroviziji, zbog svog imidža, jer je gej ikona, jer je pevala po gej paradama u Evropi i zato što je red da imamo makar jedno ime sa srpske scene na ovoj listi – pa makar bilo i na silu.

11

Divine

Divine je poznata kao John Watersova muza koja je glumila u mnogim njegovim filmovima, koja je skandalizovala Ameriku, plašila malu decu svojom pojavom i koja je zbog slave pojela pseće govance. Pored filmske, Divine je imala i uspešnu muzičku karijeru. Snimila je četiri albuma i objavila više singlova koji su u pojedinim evropskim zemljama uspeali da uđu i u TOP 10. Najpoznatiji su „Born To Be Cheap“, „Native Love“, „You Think You're A Man“, „Love Reaction“... Divine je umrla u 42. godini u hotelskoj sobi usled problema sa srcem.

10

Boy George

Kao deo britanskog pokreta novog romantizma iz osamdesetih godina, androgini Boy George, lider grupe *Culture Club* oktroisao je svetu hitove kao što su „Do You Really Want to Hurt Me?“, „Karma Chameleon“, i „Time (Clock of the Heart)“. Iako je morao da se rve sa heroinskom zavisnošću i raskidom sa dečkom Jonom Mossom (bubnjarem *Culture Club*a, veza im je bila tajna jer se Moss nije lagodno osećao u javnim vezama sa muškarcima) George je imao nekoliko odličnih poslovnih uspeha posle napuštanja *Culture Club*a. Postigao je da se nametne kao DJ u Londonskoj klupskoj sceni, izdao je modnu liniju

„B-rude“, pisao pesme za *Beach Boys*, Charlotte Church i Kylie Minogue, a imao je i nekoliko uspešnih samostalnih hitova poput „The Crying Game“ i „Amazing Grace“. Govoreći o ponovnom okupljanju *Culture Cluba*, George je rekao: „To će biti zabavno. Ako ne uradimo to sada, uradićemo kada budemo imali šezdeset godina, a to bi bilo tragično“. George je doprineo da androginitet dospe u žižu javnosti, a o svojoj seksualnosti nije tako rado govorio, ističući da su mu draži čaj i kolačići u pet nego seks. Uvek je uspevao da bude u centru pažnje i napisao je brojne pesme o frustrirajuće nejednakom položaju gej ljudi u društvu.

9

Rufus Wainwright

Kanadsko-američki pevač i tekstopisac Rufus Wainwright potekao je iz veoma talentovane porodice. Roditelji su mu bili pevačica folk muzike Kate McGarrigle i glumac Loudon Wainwright III. Njegova sestra Martha Wainwright takođe je pevačica i tekstopisateljica. Još kao vrlo mlad Rufus je otkrio svoju ljubav prema operi i sklonost ka pisanju pesama. Naučio je da svira klavir i gitaru i razvio svoj sopstveni muzički stil koji je nazavao „popera“ ili „barokni pop“. Izdao je svoj prvi studijski album 1998. godine za koji je dobio odlične kritike. Časopis *Rolling Stone* nazvao je Rufusa najboljim novim umetnikom godine, a njegov album jednim od najboljih te godine. Drugi album „Poses“ iz 2001. godine doneo mu je GLAAD i Juno nagrade. U junu 2007. godine Rufus je učestvovao na turneju *True Colors* zajedno sa Cyndi Lauper, the *Indigo Girls*, *Erasure* i drugima. On je 2007. godine izveo u Karnegi Holu ceo koncert Judy Garland koji je ona izvela na istom mestu 1961. godine. Album sa koncerta, prigradno nazvan „Rufus Does Judy at Carnegie Hall“ bio je nominovan za Grammy nagradu. Rufus je jedan od prvih umetnika koji je svoju karijeru za-

počeo kao neprikriveni homoseksualac. Svojoj porodici se autovao još kao tinejdžer i oni to u početku nisu dobro prihvatili. U januaru 2010. godine njegova majka je izgubila bitku sa kancerom. U aprilu iste godine Rufus je javno podržao legalizaciju gej brakova u nadi da će i sam moći da se venča sa svojim dugogodišnjim draganom, Nemcem Jörnorn Weisbrodtnom.

8

Scissor Sisters (Jake Shears, Babydaddy & Del Marquis)

Kada je Jake sreo Babydaddy u Kentakiju, te davne 2001. godine, sve je započelo. Ubrzo ovaj neskriveni gej par odlazi u Njujork gde postaju prvi članovi benda *Scissor Sisters*. Zajedno su nastupali u underground klubovima u Bruklinu i Donjem Ist Sajdu.

A onda je Jake sreo Dereka „Del Marquis“ Gruena u gej klubu u kome je nastupao kao „umetnik svlačenja svoje odeće“. Derek je, zajedno sa svojom gitarom, ubrzo postao član benda. Grupa je na sebe privukla značajniju pažnju javnosti obradom pesme *Pink Floyd*a „Comfortably Numb“ koja ih je izbacila na deseto mesto britanske top-liste. Njihov album-prvenac „Scissor Sisters“ bio je najprodavaniji album u Britaniji 2004. godine.

Na njihovom drugom studijskom albumu „Tah Dah“ sarađivali su sa Eltonom Johnom na njihovom najvećem hitu do sada, pesmi „I Don't Feel Like Dancin“. Ta pesma postala je broj jedan na britanskim, australijskim i evropskim top-listama. Njihov treći album „Night Work“ izdali su 2010. godine, a četvrti „Magic Hour“ svetlost dana video je ove godine. Njih trojica su se 2004. godine našli na listi sto najzanimljivijih gej ljudi godine časopisa *Out*. Jake i Babydaddy su za Kylie Minogue zajednički napisali producirali pesmu „I Believe In You“. Dok je Jake privlačio pažnju na bend kroz pojavljivanje na nizu naslovnica gej ča-

sopisa poput *Out*, *The Advocate*, *Attitude*, *Butt*, i *Têtu*, Babydaddy je postao gej simbol među medijama. Jednom je rekao: „Iako momci cene Jaka zbog njegovog predivnog glasa, čim se zažele govedine svi dođu čika Babydaddyu“.

7

Dusty Springfield

Jedina žena na svetu koja je sa jednakim kvalitetom mogla da peva džez, bluz, R&B, soul, pop, kantri, rok, mjuzikle pa čak i operu zvala se Dusty Springfield.

Dusty Springfield je bila lezbejka i morala je to da krije. Na njeno neraspoloženje još je više uticala njena nesigurnost i nemogućnost da upozna ženu sa kojom bi imala emotivan odnos kakav je želela. Često je dočekivala jutro usamljena u stanu ili hotelskoj sobi. Bila je krajnje potištena uprkos uspehu i slavi. Kraj je dočekala depresivna zbog kraja karijere i teške bolesti. Umrula je 1999. godine od raka, ali za sobom ostavila veliki broj hitova kao što su „The Windmills Of Your Mind“, „Son of a Preacher Man“, „The Look of Love“, „Wishin' and Hopin'“...

6

Adam Lambert

Nadaren odličnim glasom, klasično lepim izgledom kao i sklonošću ka ajlajneru i laku za nokte, Lambertu je bilo suđeno da bude primećen u *Idolu*. Uprkos tome što je učestvovao u nekoliko pozorišnih predstava, bio frontmen benda i učesnik nekoliko šou programa, on nije imao svoju bazu fanova sve dok se nije pojavio u *Idolu*. Odmah posle prvog pojavljivanja na netu su se pojavile njegove fotografije kako se ljubi sa svojim bivšim dečkom.

Lambert nije ni poricao, niti je potvrđivao svoju seksualnost. Jednostavno je rekao „Nemam ništa da krijem... Ja sam ono što sam“. Nakon što je osvojio drugo mesto, Adam je u intervjuu za magazin *Rolling Stone* rekao, „mislim da nikoga neće da iznenadi to da sam ja gej“. On je jedan od prvih umetnika u SAD koji je svoju karijeru lansirao za veliku izdavačku kuću kao autovani gej. Njegov album „For Your Entertainment“ kao i pesme „Whataya Want From Me“ i „If I Had You“ su odlično prošle na top-listama. Nakon što je gotovo rasprodao karte za svoju američku turneju Lambert je odlučio da koncertima pokori i Australiju, Novi Zeland, Japan, Maleziju, i Filipine, kao i mnoge svetske gradove pre nego što je krenuo ka Evropi. Lambert je zvezda koja se polako diže ka nebu!

5

Liberace

Gospodin u centru pažnje, kandelabar kid, guru šljokica, gospodin osmeh, kralj dijamanta i gospodin box office, Liberace je bio simbol kempa, neumerenosti, kiča, on je bio gej muškarac koji je odbijao da javno obelodani svoj seksualni identitet sve do kraja života.

Liberace je trošio bogatstvo na sjajne kostime po kojima je bio poznat, kao i kandelabru koji je stajao na klaviru dok je svirao. Njegova ogromna popularnost načinila ga je objektom spekulacija i tračeva. Liberace je tužio i dobio na sudu londonski tabloid *The Daily Mirror* jer su insinuirali da je homoseksualac.

Njegov napor da sakrije svoju seksualnost upropašćena je 1982. godine kada ga je tužio bivši partner za alimentaciju. Liberace je demantovao da su njih dvojica bili u petogodišnjoj vanbračnoj vezi i slučaj je rešen van suda. Liberace je umro 1987. godine od posledica AIDS-a i ceo svet je saznao njegovu strogo čuvanu tajnu.

4

Beth Ditto

Feministkinja, lezbejka, seksi bucka, ikona stila, muza modnih kreatora, boginja rock'n'rolla... Sve to je Beth Ditto o kojoj više možete saznati na stranama 36 i 37.

3

Elton John

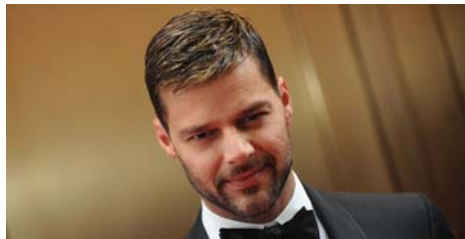

Sa više od 30 albuma i preko 250 miliona prodatih ploča širom sveta, Elton je svakako jedan od najslavnijih i najuspešnijih muzičara širom sveta. Sa svojim kičastim stilom, promuklim glasom i sposobnošću da dopre do svakog srca via uvo sa gotovo svakom svojom pesmom uspeo je da zasluži Grammy i Tony na-

gradu, i čak jednog Oscara. U rock'n'roll Kući slavnih se oseća kao svoj na svome još od 1994. godine. A „Candle in the Wind“, bio je najprodavaniji singl svih vremena. Elton stvara sa svojim kreativnim partnerom Bernieom Taupinom još od 1967. godine. Iako su sarađivali na preko 30 albuma, nikada nisu delili istu sobu dok su pisali pesme. Još od osamdesetih je aktivan borac protiv AIDS-a. Njegova fondacija osnovana 1992. godine sakupila je milione dolara na prevenciju od AIDS-a i HIV-a, kao i za pomoć obolelima od ovog virusa. Zbog svog dobrotvornog rada dobio je od kraljice Elizabete titulu viteza 1995. godine. Venčao se sa Davidom Furnishom 2005. godine, s kojim ima jednog sina. Elton ne daje znake umora i ne posustaje, bilo da je u pitanju njegov dobrotvorni rad, bilo entuzijazam glede deljanje svoje muzike sa svetom.

2

Ricky Martin

Portorikanski pop pevač koga ne treba posebno predstavljati, započeo je svoju karijeru veoma rano, sa trinaest godina, u boy bendu *Menudo*. Nakon uspeha Menudoa, Ricky je odlučio da plovi solo vodama. Prvenac u ovoj plovidbi bio je album „Ricky Martin“ iz 1991. godine. Ubrzo se seli u L.A. gde dobija ulogu u sapunici „General Hospital“ u kojoj je tumačio ulogu konobara i pevača Miguela Moreza. Ricky nastavlja da se fokusira na muziku i izdaje svoj treći album „A Medio Vivir“, na kojoj se nalazila pesma „Maria“ sa kojom je osvojio svet. Posle nekoliko godina koje je proveo kao internacionalna zvezda uglavnom španskog govornog područja, Martin je odlučio da se dokaže na teritoriji gde je imao ograničen uspeh - u Sjedinjenim Državama. Na dodeli Grammy nagrada 1999. godine, Martin je odpevao novi singl sa njegovog albuma na engleskom „Livin' La Vida Loca“, koji je ubrzo osvojio ceo svet. Martin je do danas prodao preko šezdeset miliona albuma širom sveta. Posle godina malograđanske radoznalosti o njegovoj seksualnosti, Martin je na *twitteru* konačno napisao: „Ponosan sam da kažem da sam srećan homoseksualac. Blagosloven sam da budem ono što jesam“. Nedugo zatim je u „Larry King Live“ rekao: „Da sam znao kako ću dobro da se osećam uradio bih to deset godina ranije“. Martin je otac blizanaca Mattea and Valentina. On je, takođe, osnivač neprofitne dobrotvorne organizacije „Ricky Martin Foundation“ koja se bavi benefitima dece širom sveta.

1

Freddy Mercury (Queen)

Kao pevač i tekstopisac rok benda *Queen*, Freddy Mercury je štancovao hit za hitom, od "We Are the Champions", preko "Bohemian Rhapsody" do "Crazy Little Thing Called Love". On je bio jedan od najboljih scenskih umetnika. O tome je govorio: „Mi smo Cecil B. DeMille (američki filmski režiser, poznat po spektaklima, nešto kao Veljko Bulajić) rokenrola, uvek moramo da pružimo veće i bolje“. Imao je glas od četiri oktave, oblikovao je pesme na taj način da govore i o svetlijim, ali i o mračnim stranama života. Za sebe je govorio da je gej kao narcis. I, kao što je David Bowie govorio, "Uvek sam cenio čoveka koji nosi helenke" Freddy je bio čovek koji je mogao da drži pažnju cele publike u svom dlanu. Umro je 1991. godine, dan nakon što je obznanio da je HIV+. Iako je kritikovan jer je ćutao o svojoj bolesti, to je ipak bilo u njegovom karakteru. Kao svoju zadužbinu svetu je ostavio svoju muziku i najpopularniji je gej muškarac među strejt publikom, čak i među homofobima.

Gej muzika i kriza identiteta

E, uvek se smorim kao zmaj u gej klubu. Ritam mi udara u glavu kao malj, a svaki ton kida po jedan snop neurona. Društvo kaže da je to zbog toga što ne slušam gej muziku.

Ja, kao neka dosta gluplja verzija Sheldona Coopera¹, uvek nešto pametujem i uvek se zapitam šta termin „gej muzika“ može da znači i koliki sam ja to peder kada mi se ne dopada. Neću društvo u klubu da smaram svojim krizama identiteta al' zato ću sad vas, kad već imam priliku.

Dilema No1: Peder ili čovek?

Kaže Wikipedia da je LGBT muzika ona koja se koncentriše na gej tematiku ili je izvode LGBT ili gay-friendly izvođači. Lepo. Uspeli smo da združimo Mercuryja i Kylie, Placebo i Wham. Zajedno različiti. Super. I insistiranje na jasnoj distinkciji gej muzike od ostale baš lepo simbolizuje integraciju gejeva u ostatak društva, a termin „gej muzika“ uopšte nije veštačka tvorevina kao ni termin „crnogorski jezik“. Dakle, da razgraničimo. Ja nisam prosto čovek. Ja sam peder.

Dilema No2: Peder ili tužan?

Pita me jedan strejt prijatelj da mu preporučim neku gej muziku. Kaže: „Znaš onu uz koju se igra i osećaš se srećnim?“ Eto, sad je i Branko Kockica gej. Ili on jeste ili ja nisam jer me je, kako Cakana u *Otvorenim vratima* kaže, uvek nervirao taj ničim izazvani optimizam. U muzici naročito. Gej muzika je srećna muzika jer gej ne može da gleda sa svog prozora u daljinu dok se vrti ploča *R.E.M.*-a? To nije gej? Onda ja nisam peder.

Dilema No3: Peder ili seljak?

Svašta nam je moderno doba donelo. Lasere, zvučne efekte, pedere. Oni, znate, idu zajedno. Ona muzika koja ima neobične zvučne efekte je gej muzika. Ona tradicionalnija i starija nije, jer pre pedeset godina nije bilo pедера. Ni folk muzika nije gej muzika (izuzev kod gejeva koji pate

od identifikacije sa agresorom). To je zato što gejevi žive isključivo u gradu. Momak koji svira frulu dok perifernim vidom čuva svoje stado zasigurno ne može biti gej. Ko je svirao harmoniku ne može biti gej. Zato ja nisam gej.

Dilema No4: Peder ili slowdancer?

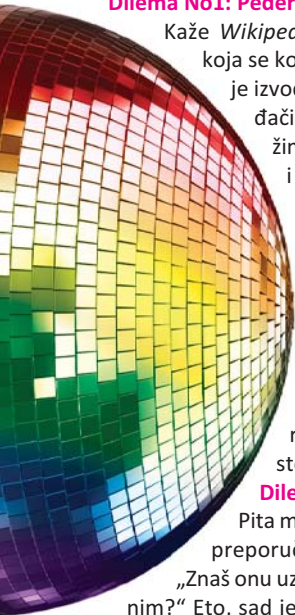
U gej muzici ima dosta stenjanja i zvukova iz spavaće sobe. Nije to zato što je mišljenje prosečnog geja centrirano na seks. To je zato što se uz takve pesme, kažu, bolje igra. Sting ne stenje i uz njega je nemoguće igrati. Ja igram uz Stinga. Dakle, opet nisam peder.

Dilema No5: Peder ili ne umetnik?

Gejevi imaju izuzetan osećaj za vizuelno i vole umetnost. Na primer Lady Gagu. Ona je izvrstan umetnik čije se muzičko znanje prostire preko čitava četiri akorda, a garderoba joj je umetnost po sebi. Originalna pre svega, Gaga nikada nije kopirala Bowie-a, ni Marinu Abramović. Oni koji je ne vole mogu da joj duvaju jer je najbolji umetnik i baš je briga šta ko kaže. Zbog toga je mi gejevi volimo, a ne zbog toga što se identifikujemo sa njom kao sa nekom genijalnom osobom koju niko sem nas ne shvata za ozbiljno. Što se mene lično tiče, i ja volim neobično da se obučem, a i sviram klavijaturu, te se ipak može reći da sam pomalo gej.

Evo, proradio je opet onaj Sheldon Cooper u meni pa mislim - muzika se ne može okarakterisati kao gej ili strejt jer muzika uopšte nema seksualnost. I znam da o ukusima ne treba raspravljati (zato ne postoje, recimo, festivali na kojima se vrednuje i procenjuje nečiji rad i na osnovu toga dodeljuju nagrade), ali muzika se ipak može okarakterisati kao dobra ili loša. Valjda se ljudi zbune pa ovu drugu nazivaju gej muzikom zato što je mi gejevi toliko volimo i redovno u klubovima u njoj uživamo. I ja ponekad pustim pre-svetu Madonu. Ipak sam, kažete, peder?

PIŠE: D. PUPÀQUE

Gossip na teritoriji osavremenjenog plesnog popa sa jasnim nadahnućem u srodnom zvuku druge polovine osamdesetih godina minulog veka

Slično novom dugosvirajućem izdanju *Nore Jones* pre par sedmica i novi album trojke *Gossip*, po svoj prilici, predstavljaće svojevrsan test za publiku. Onima koji *Gossip* najradije, ako ne i jedino vezuju za najuspešnije i najhvaljenije izdanje (*Standing In The Way Of Control*) sledi dvostruki izazov.

U prvim danima promocije ovog albuma, Beth Ditto je javnosti obznanila da je godinu dana slušala isključivo hitove i albume četvorke *Abba*, te se albumom *A Joyful Noise Gossip* okreću dosta različitim žanru, i to ni manje ni više no prokazano-oklevetanoj disco muzici. Uz to, producentske usluge su zatražene od Briana Higginsa, poznatog po radu na polju brzopoteznog i lako kvarljivog popa (Kylie Minogue, *Girls Aloud*, *Sugababes*, *The Saturdays*). Uprkos potencijalnom negodovanju i osudi poštovatelja, *Gossip* su zahvaljujući Higginsu dobili plesni album visokog sjaja.

Odlične numere *Perfect Word* i *Move in the Right Direction* su zgodni pokušaji reanimacije osnovne power pop mustre uz nešto plesne bižuterije; *Love In A Foreign Place* je sasvim funkcionalni retro funk belackog soja; *Get Lost* je efektna pesma i verovatno budući hit, mada u startu donekle obogaljene zbog sličnosti (u referenu) sa *Good Life*, klasikom *Inner City*. Gitarskog zvuka, pak, ima u *Melody Emergency*, *Horns* i intrigantnoj *Get a Job*, dok se kroz pesme *Casualties of War* i *Involved Gossip* pokazuju kadri i za uspele downtempo i setnije predahe.

Tako da u krajnjem zbiru *A Joyful Noise*, album koji u celini deluje kompaktno, čak, tu i tamo i donekle previše uniformno, stoji kao ostvarenje kojim su se *Gossip* dosta dobro pokazali u novom žanru koji su dragovoljno odabrali, a na sledbenicima im je da sami razluče da li su spremni da oproste ovo „verolomstvo“ zarad nekoliko istinski dobrih pesama u nenadanom ruhu.

PIŠE: ZORAN JANKOVIĆ

Tekst preuzet sa:

POPBOOKS.COM

Beth Ditto: Najbolja

Seks. Droga. Veverice. Možda niste čuli za nju (sram vas bilo), ali brzi pogled na njenu biografiju vam daje dovoljno informacija zašto je ona najatraktivnije lice rock'n'rolla.

Beth je lezbejska aktivistkinja sa američkog juga, koja je tokom detinjstva živela u velikom siromaštvu da je morala da jede veverice. Ali danas, njen bend Gossip je jedan od najpopularnijih na svetu. **Nju upoređuju sa Arethom Franklin, Janis Joplin, Debbie Harry i nazivaju „boginjom roka“.**

„Beth ima glas koji apsolutno fenomenalan,“ rekao je zamenik urednika muzičkom magazina NME Krissi Murison. „Ona je fantastična. Ona zvuči kao soul ili gospel pevačica, što lansirala Gossip na sam vrh. Svako ko je čuo kako peva ostao je bez daha.“ Ali njena pojava prevazilazi muziku i indie klupsku scenu u Britaniji i Americi. Sa obe strane Atlantika, puni novine svojom muzikom, ali i svojim feminističkim, gej aktivističkim stavovima i neverovatnim osećajem za modu.

„Osvežavajuća stvar kod Beth je da se ona zalaže za nešto“, dodaje Murison. „Ona je prva zaista talentovana lezbejska muzičarka

koju skoro nismo videli. **Ona kroz svoju garderobu i muziku ruši stereotipe o lezbejkama, kako treba da izgledaju i koja su im zalaganja.**“

Uprkos njenoj veličini, ona se smatra ikonom stila. Ona je glamurozna, seksi i apsolutno opsednuta garderobom. Za nju je queer aktivizam veoma važan i često govori o LGBT pravima.

Njena priča je počela u ruralnom Arkanzasu. Odrastala je u malom fundamentalnom hrišćanskom gradu, koji je, kako ona kaže, inspirisao film „Footloose“. Iako rado priča o svom detinjstvu i ima tetovažu „Mama“ na ramenu, priznaje da je bilo teško odrastati u maloj sredini u kontekstu njene seksualne orijentacije. „Biti feministkinja i biti queer je izviralo iz svake moje pore“, rekla je Beth. „Kao dete sam stalno bila ljuta. Za Dan zahvalnosti žene su trčale po kuhinji dok su muškarci gledali fudbal. To mi se nije dopadalo, jebeš ti to! **U osnovnoj školi, zaljubljujivala sam se u najbolje drugarice i bila sam toliko ljuta što one imaju momke.** Želela sam da to nestane!“

Ona često u intervjuima govori da je živela u velikom siromaštvu i da su jeli veverice. „Moja mama je mrzela kad to radimo, ali sva deca koje sam ja poznavala su jeli veverice“, govorila je ona. „Imala sam 13 godina kada sam prvi put pušila travu sa mojim rođakom. **Bio je toliko gladan od duvanja da je izvadio svoj vazdušni pištolj i pucao na veverice.** Onda ih je odrao, ispekao i pojeli ih kao da je piletina. Posle smo se igrali repovima.“

Kada je imala 17 godina, upoznala je ostale članove benda Nathana Howdeshella i Kathy Mendoncu, koju je kasnije zamenila Hannah Blilie. Posle toga se preselila u Olimpiju, liberalni grad u državi Vašington. „Kad sam ih upoznala, to mi je promenilo život. Ja sam bila

riba na svetu!

čudna, totalna lezbača, kratka kosa, široke pantalone. Brijala sam celo telo, stavljala tonu ajlajnera i farbala kosu u ljubičasto. Odlučila sam da ostanem u Olimpiji zbog toga što mi je tu bilo društvo koje je mislilo da sam super, da sam seksi i fantastična.“

Prvi album „That’s Not What I Heard“ objavili su 2000. godine i uspeli su da osvoje publiku na indie sceni, ali nisu uspeli da osvoje širu publiku. Objavili su četiri albuma za male izdavačke kuće, dobijali su odlične kritike, ali nisu uspeli da uđu na top liste. Oni su godinama svirali i radili, ali im je trebalo jako puno vremena da postanu uspešni. Tek albumom „Standing in the Way of Control“ uspeli su da dožive zavidan uspeh i da im se otvore vrata za dalje napredovanje.

„Mislim da je Beth Ditto odličan uzor, ali ne samo za lezbejke, već za sve žene“, rekla je Sarah Jane urednica lezbejskog magazina Diva. „Ona je iskrena, inteligentna, zabavna, poštena i neverovatno harizmatična. Takođe, ona sebe naziva buckom, koja je ponosna na sebe i kako izgleda, što je nešto novo u muzičkoj industriji koja je preplavljena mršavim pevačicama obrađenim u Photoshoppu“.

Njen interes za modu i status ikone stila doveo je do toga da je čest gost na modnim pistama i muza je Jean Paul Gaultiera. „Modno NE treba konvertovati u modno DA, kao što su horizontalne linije na velikim telima. Debeli ljudi izgledaju fantastično u Miu Miu. To je jednostavno tako“, rekla je Ditto.

U maju ove godine objavili su peti album „A Joyful Noise“ i nadaju se da će nadmašiti uspeh prethodnog „Music for Men“. Pesma „Heavy Cross“ sa pomenutog albuma je u Nemačkoj postao najprodavaniji inostrani singl u istoriji top lista, a sa 82 nedelje u nemačkim top 100, pregazila sve dotadašnje uspešne singlove. Gossip se nalazi na listi izvođača koji nastupaju na ovogodišnjem EXIT festivalu, kada će osim starijih, izvesti i pesme sa novog albuma.

PIŠE: PREDRAG M. AZDEJKOVIĆ

Amsterdam: Sinonim

Amsterdam je, u vreme procvata pomorske trgovine, vekovima bio moćna luka. U drugoj polovini dvadesetog veka smatran je za gej prestonicu sveta zahvaljujući svojoj liberalnoj atmosferi, daleko ispred ostalih gradova (homoseksualnost je ovde dekriminalizovana još 1811, a prvi gej bar otvoren je 1927. godine), kao i zbog svoje lepote.

Kao obeležje gej žrtava Drugog svet-skog rada u Amsterdamu je 1987. godine postavljen Homomonument (od gej monument, gej spomenik). A u Amsterdamu su održane i prve gej olimpijske igre van severne Amerike.

Sa ubrzanom liberalizacijom u ostalim delovima Evrope, od 1995. godine, Amsterdam polako gubi tu svoju prednost. Osim toga gej scena je i dalje ista (osim par izuzetaka) kao i tokom osamdesetih i devedesetih tako da gubi na svojoj atraktivnosti, naročito kod mlađe publike. Pre nekoliko godina počele su diskusije i pokušaji da se scena osveži i da ponovo postane uzbudljiva kao nekada (u stvari, naprotiv, kao nikada do tada).

U Amsterdamu postoji nekoliko gej oblasti koje nisu mnogo udaljene jedna od druge.

Pre svega tu je ulica neizgovorljivog imena **Reguliersdwarsstraat**, koja je mejnstrim i živa tokom vikenda. Oblast oko ove ulice je stecište mlađe publike, fensera i pozera, ali je i odlična polazna tačka pre odlaska u neki klub. Zgodno je i to što je blizu centra grada. U blizini je oblast oko **Ulice Amstel**, sa nekoliko najstarijih gej barova u gradu, mnogi od njih uređeni u Dutch stilu i atmosferi. U njima se okuplja mlađarija, gerijatrija, kao i svako drugi ko želi da loče pivo i peva (ili samo sluša) pesmice. **Kerkstraat** je tradicionalna i najstarija gej oblast. U njoj se nalaze dva mala gej hotela i nekoliko novih i starih gej barova i klubova. Ovde vlada najopuštenija atmosfera. I, na koncu, tu je i **Warmoesstraat** sa svojim kruzing barovima i fetiš-šopovima.

Danas ne postoje redovne velike gej žurke u Amsterdamu. Najbolje i najposećenije su one koje se organizuju na mesečnoj bazi ili na svakih nekoliko meseci. Dakle, ako želite da delite podijum za igru sa stotinu zgodnih polugolih muškaraca raspitajte se unapred o žurkama.

Veliki gej događaji u toku godine su **novogodišnji doček** (uvek pada tačno 31. decembra), zatim **Queen's Day** 30. aprila, onda **Parada**, zajedno sa onom kroz kanale u avgustu i **Leather Pride** vikend u oktobru.

za homoseksualnost

GEJ SMEŠTAJ

EBAB

Mreža privatnih gej apartmana koji su izuzetno pristupačni, sa oko 40 objekata u Amsterdamu – www.ebab.com

HOTEL THE GOLDEN BEAR

Prvi gej hotel u Amsterdam od 1948. godine.

Kerkstraat 37 – www.goldenbear.nl

AMISTAD HOTEL

Mali gej hotel u starom centru Amsterdamu.

Kerkstraat 42 – www.amistad.nl

ANCO HOTEL

Mali hotel samo za muškarce. Većina soba ima zajedničko kupatilo. Nalazi se u blizini gej barova i leather i fetiš šopova. **Oudezijds Voorburgwal 55** – www.ancotel.nl

EASYHOTEL

Jednostavan i jeftin hotel za one koji žele čistu sobu sa kupatilom. **Van Ostadestraat 97** – www.easyhotel.com

GEJ KAFE I RESTORANI

DOWNTOWN

Mali kafe restoran i jedan od najstarijih gej mesta u Amsterdamu. Kada je lepo vreme radi i terasa. **Reguliersdwarsstraat 31** – www.lunchroomdowntown.nl

GETTO

Gay-friendly restoran bar sa besplatnim internetom. **Warmoesstraat 51** – www.getto.nl

PRIK

Popularni gej koktel bar. Moderan i sa prijatnom atmosferom, koji se vrlo rano popuni gostima. **Spuistraat 109** – www.prikamsterdam.nl

CAFE MANKIND

Gay-friendly kafe sa terasom pored kanala. **Warteringstraat 60**

KLUBOVI

CLUB FUXX

Gej bar koji radi petkom i subotom sa live DJ nastupima. Iako se nalazi u leather delu Amsterdam, klub nema dresscode. **Warmoesstraat 96** – www.clubfuxx.com

CLUB ROQUE

Gej-lezbejski klub i koktel bar sa mali podijumom za igru u kome mahom dolaze mlađi gosti. **Amstel 178** – www.clubroque.nl

TRUT

Veoma popularan nekomercijalni gej-lezbejski disko. Jeftino piće i ulaz, ali sa limitiranim kapacitetom. Preporuka je da se uđe oko 22.30. Klub Trut i njihova fondacija su jedan od pokrovitelja Optimist magazina. **Bilderdijkstraat 165e** – www.trutfonds.nl

SAUNE

THERMOS SAUNA

Velika gej sauna koja radi svakog dana od 12 do 7 ujutru. Ulaz je oko 20€, sa popustom za mlađe i seniore. **Raamstraat 33** – www.thermos.nl

FETIŠ

4MEN

Veoma mali gej sexshop i bioskop – **Spuistraat 21**

ARGOS BAR

Najstariji leather bar u Amsterdamu. Koža, guma i uniforme. **Warmoesstraat 95**

CHURCH

Klub na dva sprata za igranje i „igranje“. Klub svako veče menja temu. **Kerkstraat 52** – www.clubchurch.nl

THE WEB

Bar u Tom of Finland stilu. **Sint Jacobsstraat 6**

Persuasion Of Men

Fotografije: Draško Bogdanović

Gola muška lepota u savremenoj zapadnoj kulturi bila je jedan od naših najvećih tabua. Do ranih osamdesetih prošlog veka, sve dok dizajner Kelvin Klajn nije prikazao muškog modela u belim gaćama na bilbordu na Tajms Skveru, muško telo je bilo rezervisano za underground magazine upakovanim u crne plastične vrećice u kojima su bili ne tako zgodni i stidljiviji modeli nego što su to danas oni koji poziraju za Playgirl, ali nakon Klajnovog mainstream revolucije glatko, oblikovano muško telo je brzo postao sveprisutno i, u vrlo kratkom vremenskom razdoblju, vlastiti kliše. Odjednom, prosečan čovek se oseća kao neadekvatan u svom telu, u odnosu na slike reklama i prikazima mas medija. Ipak, uprkos plasiranjem muške lepote ostao je još jedan deo muške anatomije odlučno skriven – penis.

Zapadno društvo se boji penisa. Tako je već stotinama godina. Viktorijanci su pokušali iskoreniti muškog člana iz književnosti i slikarstva ranijih civilizacija. Tokom XX veka pretvarali smo se da ne postoji. Naše majke su nam učile da ih se stidimo. Većina očeva čuva ih tajno od svojih sinova kao sramotu. Filmske zvezde, sportisti, političari i drugi javne ličnosti mogu biti poznate po korišćenju njihovih penisa, ali sve donedavno, nikada ih nismo videli.

Ne mali deo ove tajnosti dolazi od samih ljudi. Nakon što je penis skriven toliko godina poprimio je mitska svojstva stvarajući strah od javnog izlaganja, jer ne znajući stvarnost falusa drugih, ne možemo biti sigurni u ispravnost našeg vlastitog. Kako porediti? Je li nam veći, manji, nakazan, neadekvatan, poseban ili samo običan?

Pornografija tu ne pomaže. U pornografiji postoji samo jedna vrsta penisa – velika. Veličina ne može biti sve ali to ipak čini fotografiju boljom. U pornografiji vrlo malo se vodi računa o obliku, teksturi ili načinu kako se koristi, iako smo naučili da lepota i zadovoljstvo nisu zagarantovani veličinom.

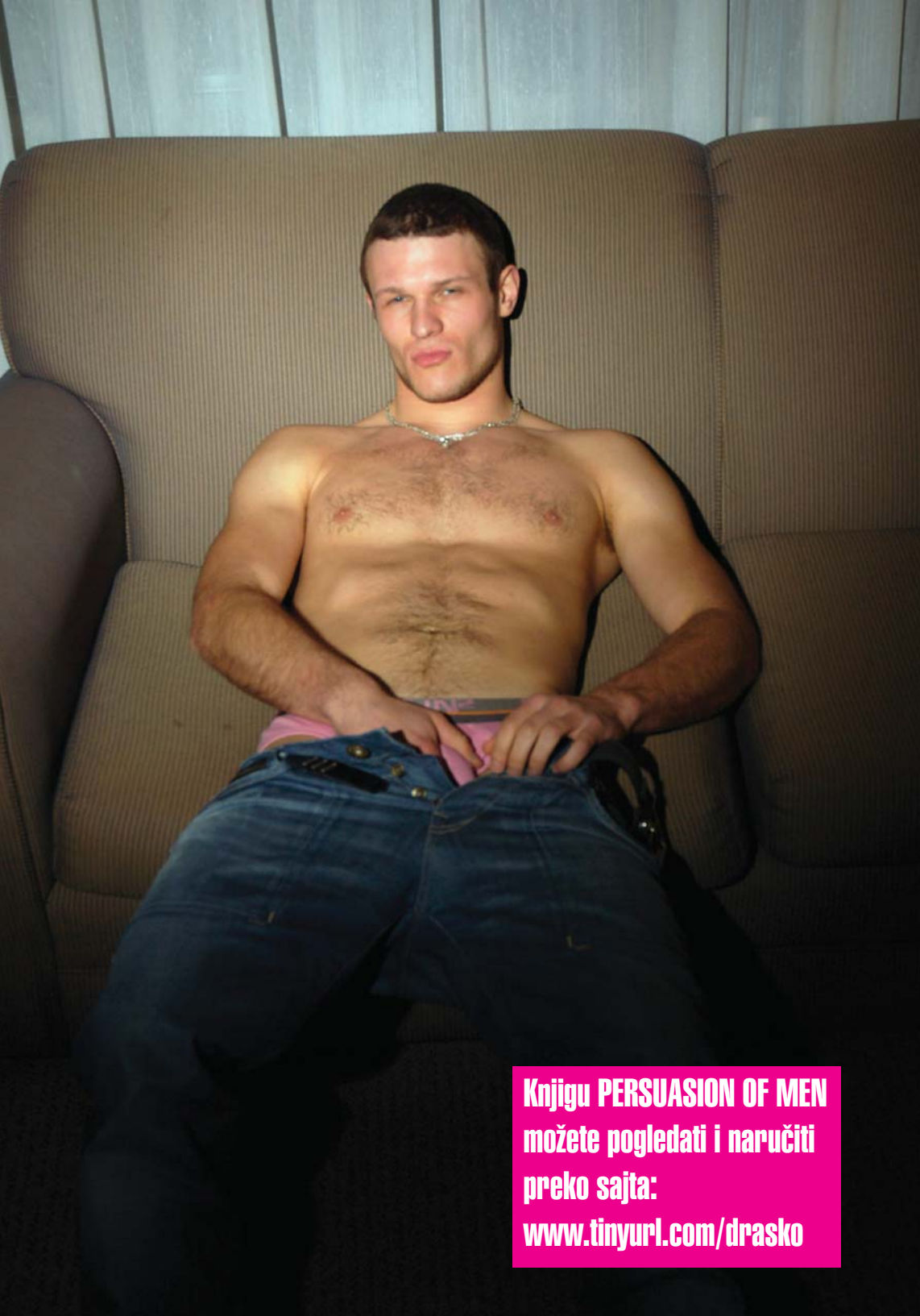
To nas dovodi do fotografija Draška Bogdanovića. **Draško je spojio najbolje od umetničke fotografije i pornografije u jedno.** Mnoge razgolićene/gole umetničke fotografije tretiraju penis samo kao još jedan deo tela – ne daje nikakve naznake o moći i užitku koji taj organ čoveku koji ga posjeduje. Pornografija baca na stranu sve ostale atribute pretvarajući ih u sekundarne pred preteranom moći i veličini penisa u erekciji. Draško fotografija daje i čoveka i njegovom drugu, balans koji retko nalazimo u umetnosti ili pornografiji.

Muškarci kod Bogdanovića su raznoliki. Istina, svi su lepi, ali, suprotno onome što obično vidimo, nisu homogenizirani u toj lepoti. Neki su mišićavi, neki su mršavi, neki dlakavi, neki su glatki, a neki su beli, a neke su više egzotično u svom izgledu. To važi i za njihove penise. Dok su neki od njih zaista istaknuti u prostoru koji zauzimaju, drugi - ne toliko veliki, još uvek su jedinstveni u formi i fascinantne teksture. Oni su, kao i ljudi koji ih prikazuju, individualni i zanimljivi.

Očigledno je bilo nekih kritika ovog rada zbog činjenice da neki od modela masturbiraju. Zašto je to sporno, ne znam. **Odlična stvar u vezi naših reproduktivnih organa oba pola je, iako je dobro kada drugi ljudi uživaju u njima, to što možemo sami da se igramo i zadovoljavamo.** Pretpostavljam da su neki ljudi uznemireni, jer to jednostavno ruši nešto lično i otkriva sliku nekoga ko masturbira, dok za druge, oni jednostavno ne mogu podneti prizor drugih ljudi koji uživaju.

Bez obzira na vaše reakcije na ovu zbirku probiranih i moćnih fotografija ono što se meni dopada je to što nam umetnik pokazuje muško telo od glave do pete i sve između, uključujući lepote i moći penisa. Ove slike su muškarac u celosti, kompletan čovek, celi čovek i to bi trebalo slaviti.

PIŠE: BRAD FRASER

**Knjigu PERSUASION OF MEN
možete pogledati i naručiti
preko sajta:
www.tinyurl.com/drasko**

1. ROMANTIČNO - Ana Ljubinković je nežnim koloritom i beskrajnom količinom bisera uradila romantičnu kolekciju o kojoj se priča. **2. KORALNO CRVENA** Benetton za devojke izdvađa koralno crvenu kao jednu od aktuelnih boja za ovo leto. **3. NUDE** Danka Karović je ispratila aktuelan svetski trend i u svojoj kolekciji ponudila i par modela u nežnoj puder boji. **4. MODERAN SAFARI** Benetton u novoj kolekciji ima maslinaste ali i pastelne tonove koji daju jedan odličan safari outfit. **5. MODERNA AMAZONKA** Bata Spasojević detaljima, i metalik nijansama materijala svoju ženu stavlja negde iznad muškarca i u njegovim modelima ona je prava ratnica.

Prava je milina kada se završi beogradski Fashion Week i kada imate pregled onoga što je trend a što možete kupiti kod naših dizajnera ili u brendiranim prodavnicama naših gradova. Ovo je mali osvrt na trendove sa beogradske nedelje mode.

MALA CRNA Dragana Ognjenović još jednom na svoj način predstavlja malu crnu haljinu za sva vremena.

ROCK BOY Energie uz džins kombinuje i majice sa aplikacijama i od finih momaka pravi buntovnike.

NEŽNO Jovana Marković svojim modelima za leto razbija tešku svakodnevicu unoseći nežne materijale i pastelne nijanse.

CVETNO Killah u prvi plan stavlja dezen i to cvetni u stilu šezdesetih kao imperativ za ovo leto.

ŠAMPANJ BOJA Ljuba Sikimić nežnim bojama i laganim materijalima ženu stavlja na pijedestal i ističe njenu erotičnost.

SKINNY ODELO Martini Vesto by Boško Jakovljević preporučuje usko crno odelo kao pravi izbor za neku ozbiljnu priliku.

6. MINI I SEXY Nicola de Main preporučuje kratku suknju, sexy čarape i dezeriranu majicu. **7. PASTELNO** Peđa Nerić muškarca za ovo leto oblači u nežne i pastelne boje kojima smiruje njegovu energiju a ističe duh. **8. KLASIK** Sisley je u novoj kolekciji muškarca stavio u uske pantalone, običan džemper i majicu, casual kombinacija za svaki dan. **9. BLACK** Tamara Radivojević preporučuje tamno sivu ili crnu kao nešto što je bez premca pun pogodak u svakoj sezoni pa i letnjoj. **10. WHITE** Tijana Pavlov svom muškarcu pušta kosu i oblači ga u belu boju koja je na vrhu i ovog leta.

LUTKA SA NASLOVNE David Gandy je jedan od najtraženijih modela današnjice. Svojom saradnjom sa D&G došao je na vrh modelinga, a njegovo lice i telo zna već ceo svet. Ovaj sexy Britanac u svojoj 32 godini kao da je tek krenuo da osvaja modni svet!

BLOGGING Lougè Delcy stoji iza sajta www.dapperlou.com koji na najbolji način predstavlja mušku modu ali i urbani život velegrada kakav je New York. I ako niste imali priliku da posetite ovaj neverovatni grad kroz njegov blog bićete i više nego počastvovani.

MODNI ZAČIN Ivana Knez iz Skoplja svoju najnoviju kolekciju nakita, tačnije broševa napravila je za muškarce. www.ivanaknez.com
photo: Žarko Culić

IKONOGRAFIJA Mislim da nijendoj ženi toliko dobro nije stajalo muško odelo, kravata, cilindar, muške košulje, kao što je to bio slučaj sa jednom i jedinstvenom divom Marlene Dietrich. Njen stil decenijama oponašaju mnoge dame Holivuda i one van njega. Cigareta i muška energija u kombinaciji sa ženskom lepotom i odelom su prava eksplozija seksepila.

Queer Zagreb:

Deseti, poslednji veliki Queer Zagreb festival odvijao se u atmosferi provokativnog slogana - Kraj početka. Ipak, slogan nema negativnu konotaciju, naprotiv. Nakon deset godina festivala, ova manifestacija dobija novu formu – dešavaće se tokom cele godine, na raznim mestima i u različitim formama.

Celodnevni program, ugledni gosti iz čitavog sveta, renomirani umetnici i najnovija produkcija, doprineli su da Queer Zagreb festival postane jedno od najvažnijih kulturnih dešavanja u Hrvatskoj. Njegov značaj su prepoznale brojne ustanove kulture koje već godinama unazad otvaraju svoja vrata za aktivnosti Queer Zagreba. Zato i ne čudi da se zatvaranje festivala odvijalo u Hrvatskom narodnom kazalištu u kome je lezbejski hor najpre izveo nacionalnu himnu, a potom i pesmu o pički.

No, krenimo redom. Poznati koreograf Raimund Hoghe je u okviru Queer Zagreba predstavio svoj veliki projekat koji je ime dobio po pesmi Federica Garcije Lorce. Balet "Si je meurs laissez le balcon ouvert" posvećen njegovom prijatelju koji je preminuo 1992. od AIDS-a, a bavi se temama smrti, boli i života. Zanimljiva činjenica vezana za ovog autora je da je radio sam velikim koreografskim imenima, između ostalih i sa Pinom Bausch tokom osamdesetih i devedesetih godina prošlog veka.

I dok je ova predstava zatvorila festival, njegovo otvaranje bilo je u znaku prve afričke umetnice na Queer Zagrebu. Nelisiwe Xaba je sa svojom partnerkom Kettly Noël izvela komad „Correspondances“. Ova predstava opisuje susret dve žene nakon dugog perioda dopisivanja, a koje

se nalaze da bi razgovarale o raznim temama koje su tokom tih dopisivanja otvorile.

Jedan od najzanimljivijih gostiju, svakako je bio Tadasu Takamine japanski performer izuzetnih artistskih praksi, a čiji će rad tokom naredne godine biti predstavljen u poznatoj galeriji MoMa. Performansi Tadasu Takaminea obuhvataju po nekoliko grana umetnosti, pa ih je skoro nemoguće definisati, ali se u svojoj suptilnosti bave problemima koji se uvek mogu sagledavati i sa lokalnog i sa univerzalnog aspekta. Performans „How not to think?“ bavi se s japanskim i univerzalnim tabuom osobama s invaliditetom. Koliko je subjektivnosti dozvoljeno onima koji se ne mogu brinuti sami za sebe i da li, uopšte, treba da intervenišemo kada su ovi ljudi u pitanju.

Između nekoliko veoma zanimljivih performansa našao se i rad beogradskog reditelja **Bojana Đorđeva koji predstavlja pozorišnu adaptaciju dela „Psi“**, nastao na tekst Hervéa Guiberta. Hrvatski glumac Stipe Kostanić donosi na scenu preispitivanje i sukob sa samim sobom i drugima. Ovaj performans je nastao je u saradnji s Queer Zagrebom kako bi se osnažila regionalna produkcija.

Karakteristika ovogodišnjeg festivala bilo je predstavljanje brazilskih umetnika. Među različitim delima koja nose prefiks queer, pose-

Kraj početka

bno se izdvaja solo nastup Angela Madureire, koji u svojoj predstavi raspravlja o osećanju usamljenosti u situacijama u kojima postaje stranac, kada se nađe u nekoj stranoj zemlji, na marginama njenog društva. Drugi performans koji je skrenuo pažnju publike kreirala je umetnica Marta Soares. Kroz doslovnu prezentaciju sambaquisa, praistorijskih groblja nekadašnjih stanovnika Brazila, simbolizira prolaznost vremena. Performans tokom kojeg umetnica leži prekrivena sa 400 kilograma peska za činčile dok joj ventilator skida sloj po sloj peska, sasvim sigurno je među najzapaženijima.

Jedan od bitnih trenutaka festivala je i izložba Tužni tropi. Radi se kolekciji šest radova brazilskih umetnica koje izazivaju uvrežene načine prikaza umetnosti i života. Izložba predstavlja mlade i perspektivne brazilske umetnice poput Gabriele Mureb koja otvara izložbu performansom koji će nas naterati da preispitamo vlastito poimanje queera.

Dvodnevna konferencija tematizovala je različite oblike i mehanizme emancipacija seksualnih i rodničkih manjina na Balkanu, zemljama Kavkaza i u arapskom svetu. Konferencija je bila i dobra prilika za refleksiju aktivističkog rada u kontekstu izraženih nacionalističkih tenzija, post-ratnih sukoba i radikalnih verskih doktrina. Okosnica konferencije su LGBTIQ organizacije s Balkana, Kavkaza i arapskih zemalja okupljene oko neformalne mreže za borbu protiv homofobije.

Filmski program festivala prikazao je neka od najboljih queer igranih i dokumentarnih ostvarenja koji su obeležili scenu savremenim pri-

stupom temi identiteta. U tom kontekstu francuski film „Elles“, u kojem igra Juliette Binoche, predstavlja žensku perspektivu današnje seksualnosti i ono što je na prodaju – ili ne, u seksu i trgovini njime. Sram (Shame), igrani film koji je vinuo Michaela Fassbendera, tematizovao je seksualne prakse van okvira i njihove poveznice sa gej seksualnošću.

Zatvaranje festivala u velikom stilu bio je moguć zahvaljujući queer performerskom clubbing kolektiva Pussyfagot iz New Yorka. U kombinaciji clubbinga i performansa, party je okupio queer performere poput Lady Miss Kier, plus italijanske i britanske performere koji su nam uz pomenute Njujorčane pokazali da je queer divlja sexy zabava. Tokom svake večeri festivala za posetioce je bio otvoren i Hotpot na kome se svake večeri dešavalo party.

Pri kraju teksta, u skladu sa idejom Queer Zagreb 2012, umesto velikog zaključka, zgodno je citirati reči direktora ovog festivala Zvonimira Dobrovića: „Jedan važan emancipatorski manjinski projekat doživeo je kraj - početka. U predanoj borbi za emancipaciju LGBTIQ prava u stalnoj smo zamci o nikada do kraja ostvarenoj pobedi. Uvek postoji još jedan korak koji se mora učiniti. Početak nema kraja. Kao što i nikada ostvarena ideja kraja nema svoj početak. Borba kao da se uvek nastavlja, prelazi u nove forme. U tom procesu nailazimo na brojne završetke bilo u obliku pobjeda ili u obliku poraza. No, ponekad sami odlučujemo da završavamo. Zatvaramo“.

PIŠE: BOBAN STOJANOVIĆ

Sharon Needles

Sharon Needles je drag lik koji je kreirao Aaron Coady. Sebe opisuje kao „glupu genijalku, nagrdenu slatkicu i sablasnu princezu“. Sharon je pobjedila u četvrtoj sezoni serijala RuPaul's Drag Race koji se prikazuje na američkoj televiziji Logo. Od 13 učesnica ona je uspjela da osvoji srca publike, koja joj je i pomogla u pobjedi. Serijal je nemoguće pratiti u Srbiji, ali uz pomoć nama dragog torrenta možete pogledati avanture 13 drag kraljica.

Ono što nas je privukli, kad je Sharon u pitanju je njena različitost u odnosu na ostale drag kraljice koje se trude da budu ružičaste slatkice i lepe princeze. Sharon Needles je sablasna diva, koja vas plaši. Zato smo joj postavili 13 pitanja.

Kako si postala drag kraljica?

Odrastala sam u malo gradu sa veoma malo mogućnosti za moju maštu, tako da sam počela da kombinujem modnu garderobu i kostime za noć veštica koji nikad nisu bačeni. Oduvek sam bila inspirisana i od ranim nogu sam imitirala umetnice pop kulture koje su preterivale sa šminom, stavom i uopšte bile prenatraglašene. Sa 15 godina počela sam da nastupam u podrumu lokala Des Moines, noćnom klubu u Ajovi, a ostatak je istorija.

Kako je tvoja porodica reagovala na izbor karijere?

Moji roditelji su me podržavali u svemu što sam radila, samo su se brinuli da ću umreti od gladi od onoga što zarađujem kao drag kraljica. Mislim da sam dokazala da su grešili.

Kao drag kraljicu ljudi te smatraju frikom, ali mnoge drag kraljice te smatraju frikom zbog tvog izbora drag persone.

Kako se osećaš kao dupli frik?

Zar to nije smešno? Odrasli muškarci koji se oblače kao tinejdžerke me nazivaju frikom. Mi smo svi frikovi. I meni to baš tako odgovora.

Ko je tvoja inspiracija, ko su tvoji idoli?

Inspiraciju dobijam od različitih umetnika i persona, ali najbliža mom srcu je Elvira, gospodarica noći. Ona je lepa, ona je sablasna, ona je glupa, ali ono što je najbitnije ona je pristupačna.

Da li si imala problema jer se često igraš sa nacističkim i satanističkim simbolima?

Naravno. Mi u Americi uživamo u prednostima slobode go-

vora i volim da umetnički testiram tu privilegiju. Ja samo koristim šokantne i satirične simbole na način da generiše raspravu o osetljivosti na pojedine stvari unutar naše kulture.

Da li postoji razlika između Sharon Needles i Aarona Coadyja? Za mnoge kraljice drag persona je jači i hrabriji alter ego. Za tebe?

Naravno. Sharon je kompletno drugačije kreiran lik.

Koliko ti se život promenio nakon RuPaul's Drag Racea? Koji su ti planovi?

RuPaul's Drag Race mi je dozvolio da podelim svoju umetničku formu širom sveta. Moj plan je da stvaram luckaste, zabavne i kemp nastupe. Biće to cirkus.

Ti si SLEDEĆA američka drag super zvezda. Ali, da li je moguće biti američka super zvezda (bez sledeća) pre nego što neko gurne RuPaula niz stepenice i preuzme presto? Da li će ona to dozvoliti?

Jednom prilikom RuPaul mi je rekao da je usamljena na vrhu, mislim da će mu goditi društvo.

Da li si ljubomorna na televizijsku i filmsku karijeru koju ima Willam?

Nisam ljubomorna na njenu filmsku i televizijsku karijeru. Ona je postao moja dobra prijateljica, koja je fantastična i talentovana umetnica. Ja sam ljubomoran na njenu kolekciju cipela. I volim da gledam njene filmove u avionu kad leti na sledeći nastup.

Elvira ili Vampirella?

Obe. Vampirella je bila prvi mračni supermodel, dok je Elvira sablasni vrhunac osamdesetih. Stvarno ne mogu da izaberem.

Amanda Lepore ili RuPaul?

Obe su blajhane bogate plavuše i gospođe koje predstavljaju industrijski standard dva različita spektruma. Amanda Lepore je definitivno moj idol kad je u pitanju stil.

Najčudnije mesto gde si imala seks?

Nemam seks na čudnim mestima. Imam seks u kovčezima kao svaka mrtva devojkica.

Čuo sam glasine da je Sharon Needles imala aferu sa Freddyjem Kruegerom. Da li je to istina?

Naravno, a Michael Myers hoće da crkne od ljubomore. Srećna noć veštica!

RAZGOVARAO: PREDRAG M. AZDEJKOVIĆ

**RuPaul's
DRAG RACE**

SERIJE+

vam predstavljaju

PRAVI
FILMSKI
MAGAZIN

NOVO!

issuu.com/serijeplus/docs/cinemaplus01

CINEMA+

Da svaki ekran bude veliki...

FB.com/cinemaplusmagazin

Četiri puta novo za poneti

Osvrt na domete četiri ostvarenja koja u manjoj ili većoj meri i sa više ili manje uspeha problematizuju pitanja kojima se bavi LGBT tematikom.

BEGINNERS (Mike Mills)

Ovaj film stiže okrunjen Oskarom za najbolju mušku epizodnu ulogu za Christophera Plummera u ulozi sve bolesnijeg oca, čijem sinu dopadne da se nosi i sa očevom, u kasnim danima obnarodovanom homoseksualnošću. Christopher Plummer je sjajan glumac, tu spora nema, primerenu tercu drži mu, reklo bi se dragovoljno pasivizirani i skrajnuti Ewan McGregor, ovo je film koji krase artikulisanost i svrshodnost u svim važnijim aspektima. *Beginners* tako biva film kome je zbilja teško išta iole relevantnije spočitati, ali, poštenja radi, mora se primetiti izvestan nedostatak istinske drame ovde (sin je krajnje predusretljiv prema očevim izborima). Mora se i naglasiti da je ovo film u kom je pitanje zatomljenog queer identiteta tek jedan od nekolicine umreženih i obrađenih motiva, te ga se u tom, svetlu valja i posmatrati. Ovo je film prevashodno namenjen naprednijoj i slobodoumnijoj strejti publici, te se i queer krak priče zadržava u okvirima uprizorenog i opšteg. Reditelju Mike Millsu mora se čestitati na sposobnosti da stvori ovako ujednačen i sadržajan film, ali svakako ostaje žal što su Mills i ostali ključni kreativci zarad šire slike ovde olako odustali od nekih potencijalno intrigantnijih i rečitijih stvari

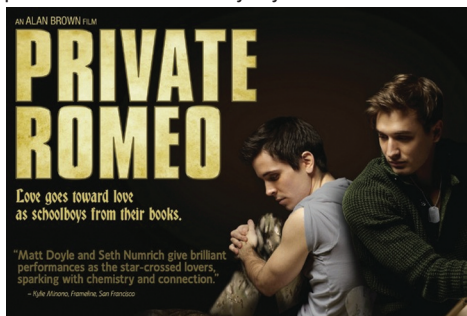
(recimo, dobro, samom filmu na prvom mestu, bi došlo nešto detaljniji prikaz Plummerovih godina provedenih pod krinkom oženjenog muškarca „zdravih“ nazora, a sve to unutar društva koje bi radije da moralizira nego da razume).

ALBERT NOBBS (Rodrigo Garcia)

Glenn Close je vrhunska glumica, kadra da bez šmire i autoreciklaže, na platno prenese i najkomplikovaniji lik. To je fakat, i to je već dobro poznato već i pre početka filma *Albert Nobbs*. Glenn Close ovde tumači lik žene koja u Irskoj početkom dvadesetog veka zarad ekonomske sigurnosti predstavlja kao muškarac i radi kao batler. Closeova glumi za svaku pohvalu, ovde sve ukazuje da je reč o filmu očitno više lige, Rodrigo Garcia (inače, sin velikog Marqueza) je napokon odustao od svog iritantnog manira iz prethodnog filma (prethodna dela su mu mahom bile gotovo neupotrebljive i mahom upitno izlišne pričaonice), ali *Albert Nobbs* pada na planu prirode glavnog junaka/junakinje. Lik koji tumači Glenn Close pribegava muškom polu zbog kakve-takve materijalne sigurnosti, a autori filma (među kojima je i glasoviti britanski pisac John Banville) ne uspevaju da nam predoče da li taj lik

u sebi nosi i nešto dublju dubiozu po pitanju roda i rodni svojstvenosti. To posebno postaje očito kada se u filmu pojavi lik koji tumači Janet McTeer, lik koji pleni punoćom i intrigantnim rezonom, što naslovnom liku svakako manjka. Ovo je znatan napredak za reditelja, ali nesumnjivo prokockana šansa za valjaniji film.

PRIVATE ROMEO (Alan Brown)

Reditelj Alan Brown ima značajnog iskustva na polju indie/Sundance filma i to je ovde lako uočljivo. Brown bez vidnog upinjanja stvara ubedljivu atmosferu začudnog u ovoj adaptaciji Shakespearovog komada Romeo i Julija. Autor je ovde imao jasno zacrtan cilj – pod znak pitanja staviti uvrežene vrednosti i postavke, te čuvenu romansu on izmešta u domen homoerotskog, i to u okruženje vojne škole. Nažalost, to se ne pokaže dovoljno velikim ulogom, jer Private Romeo dosta brzo sklizne u prilično zamornu pričaonicu i falš dramu bez istinske strasti i prave uznetosti, a Shakespearovi stihovi postaju preteško breme za inače nedovoljnoiskusni glumački ansambl. Istina je da Alan Brown na kraju film prizemlji na tlo prihvatljivog arthouse rada, ali on ipak ne uspeva da utekne od konačnog utiska o pogubnoj artificijelnosti polazne

postavke. A film je, da stvar bude gora, previše smeran za vlastito dobro.

WEEKEND (Andrew Haigh)

Ovo je svakako najkvalitetniji queer naslov u podužem nizu godina. Weekend ima sve što dobar i uspeo film treba da krase – uverljivi i dopadljivi likovi, umešno gradirana drama i opšta atmosfera, svest o budžetskim i sličnim ograničenjima, iskrenost i emotivnost priče... Ovo je film u kojim gotovo sve iole značajno po film vrlo dobro funkcioniše, te ne čudi da naglašeno veristička priča svedena bezmalo na nivo duo-drame ostavlja krajnji upečatljiv utisak. Weekend je sjajan primer portfolio-filma, ostvarenja koji autoru može poslužiti kao rečita preporuka za avanzovanje u višu ligu i put zahtevnijih filmskih povesti. Ali i mimo toga, Weekend je vanserijska drama (uz to i maestralno odglumljena) o one night standu koji izrasta u nešto više i značajnije, ali i još jedan u nizu dokaza o gotovo istovetnoj biti istopolnih i heteroseksualnih romansi kada naiđu na kamen spoticanja u vidu starih strahova, prethodnih bagaža i opšte nesnađenosti u ne baš naklonjenom im svetu.

PIŠE: ZORAN JANKOVIĆ

Moj prijatelj iz Fara

Novi Sad - Muzej savremene umetnosti 8. jun 18:00

Zrenjanin - Kulturni centar 16. jun 19:00

Beograd - Dom omladine 24. jun 19:00

Kragujevac - Umetnički kutak 27. jun 19:00

Niš - Alternativni kulturni centar 29. jun 19:00

NOVI SAD - MUZEJ SAVREMENE UMETNOSTI 8. JUN 20:00

ZRENJANIN - KULTURNI CENTAR 16. JUN 21:00

BEOGRAD - DOM OMLADINE 23. JUN 19:00

KRAGUJEVAC - UMETNIČKI KUTAK - 27. JUN 21:00

NIŠ - ALTERNATIVNI KULTURNI CENTAR - 30. JUN 19:00

V I K E N D

REŽIJA: ANDREW HAIGH

Peccadillo Pictures

SERBIAN LGBT RADIO

KISS

PRVI MUZIČKI LGBT RADIO

TRUE MUSIC , TRUE GAY

WORLD MUSIC | TOP 40
POP | ROCK | HOUSE | R'n'B

WWW.LGBT-RADIO.COM

Batman, Robin i batler!

Sve žene ga zavode, svima se sviđa, ali njega to ne zanima. On se radije druži sa starcem i mladićem

Prvi koji je, pod oznakom „Eureka!“, pronašao gej podtekst u stripu o Batmanu bio je Gershon Legman u svom samizdatu iz 1949. godine „Ljubav i smrt“. Legman je i sam bio interesantna ličnost - psiholog amater (sa osobenim tumačenjem Frojda), kritičar militantizma, zagovornik seksualnog oslobođanja, sakupljač narodnih „mrsnih“ pesmica, populizator origamija, asistent čuvenom Alfredu Kinseyu. Iako je i sam imao gej iskustva, kasnije postaje agresivni protivnik homoseksualnosti (komplikovana priča, kao i uvek).

Na Legmanovo „istraživanje“ nadovezuje se psiholog Fredric Wertham u svom bestselleru „Zavođenje nevinih“. **On smatra da samo slep čovek ne može da vidi gej kontekst u ovom stripu.** Tu je pripadnik više klase, Bruce Wayne, osobenjak, samac, koji u svojoj vili živi sa svojim mladim štićenikom Dickom (sic!) Graysonom. Oni sve vreme provode zajedno, treniraju u teretani, a noću oblače svoje uske trikoe i patroliraju gradom. A tu je i batler Alfred.

Kao odgovor na ove glasine, kao i na javna negodovanja da je ovaj strip previše nasilan i da loše utiče na omladinu, izdavač DC Comics reaguje. Kontekst je i aktuelan lov na crvene i druge izmišljene veštice, gde je preko tri hiljade homoseksualaca ostalo bez posla u državnoj upravi. Tako da se Batman tokom pedesetih i šezdesetih godina menja. U strip se ubacuju ženski likovi, poput Batgirl, Batwoman, Bruce Wayne postaje društveniji, gomila devojke oko njega, Gotham City postaje mirniji za život, a Batman svoje avanture seli u svemir, druge dimenzije, magična kraljevstva... A zlikovci privremeno ubijaju i Alfreda koga zamenjuju svima drage tetkice Harriet i Agatha. Formira se Bat-Family. Vrhunac

je naravno igrana serija iz šesdesetih (Boom! Trash! Pow!...)

Ovo je imalo uglavnom kontra efekte jer se sve pretvorilo u kemp. Batmanove romanse sa devojka su bile očigledno nemoćne, asekualne, izgledale su kao parodija na heteroseksualne veze. Crtači i scenaristi stripova o Batmanu su ovo osetili i reagovali su tako što su kasnije stvarali mnogo mračnije i ozbiljnije stripove.

A ako ih pitate da li je Batman gej, oni različito odgovaraju. Neki tvrde da jeste, neki da ne znaju šta on radi u svoje slobodno vreme. Scenarista Devin Grayson je odgovorio da odgovor na to pitanje zavisi koga pitate. Nedavno je legendarni scenarista Grant Morrison za „Playboy“ rekao da je Batman gej. **„Homoseksualnost je sastavni deo njegove ličnosti.** Ne mislim to u pogrdnom smislu, ali Batman je izrazio gej. Ne možete to poreći. Iako je zamišljen kao heteroseksualac, sve što on radi je

gej. Sve žene ga zavode, svima se sviđa, ali njega to ne zanima. On se radije druži sa starcem i mladićem“, rekao je Grant.

Iako su se vremena promenila, a lov na veštice odavno završen, i dalje do nas dopire eho tih vremena. Izdavačka kuća DC Comics je, 2000. godine, Christopheru Yorku odbila da ustupi panele iz nekih epizoda stripa o Batmanu, kojima je hteo da kao primerima ilustruje svoju studiju „All in the Family: Homophobia and Batman Comics in the 1950s“. Isto tako su, 2005. godine, pretili tužbom protiv pretili Marku Chamberlainu, koji je izložio svoje akvarele koji Batmana i Robinu prikazuju u eksplicitno gej pozama.

PIŠE: MR. INCREDIBLE

Iskustva sa LGBT SOS telefona

Prvi LGBT SOS telefon je počeo sa radom 2006. godine kao projekat organizacije Gayten LGBT.

Nakon višemesečnih priprema, selekcije kandidata za trening, sprovođenja šestonedeljne obuke u trajanju od preko 70 sati i završne selekcije volontera, počele su pripreme za prve pozive korisnika. Veliki broj poziva je dolazio od LGBT osoba iz malih mesta u unutrašnjosti koje su samo želele da izađu iz tišine i pričaju sa nekim drugim o svojim iskustvima, emocijama, strahovanjima...

Vremenom su počela da pristižu pitanja vezana za pravnu regulativu i slučajeve diskriminacije, te je ubrzo angažovana i pravnica, te je SOS od pružanja psihološke i parnjačke podrške proširio svoju delatnost na pravnu podršku, informisanje o važnim događajima, zdravstveno-edukativnu i uopšte obuhvatnu podršku LGBT zajednici koja se obraćala ovom servisu.

Tokom vremena se sve više javljala potreba za više fokusiranim vidovima podrške. Na primer, korisnice su izrazile želju da razgovore vode sa volonterkama, korisnici sa volonterima, javljalo se više osoba različitih rodni identiteta. Stoga je rad na SOS-u trenutno organizovan tako da se ponedeljkom od 17-20h obavljaju konsultacije za lezbejke, a ostalim radnim danima od 11-13h je otvoren za pozive svih osoba koje mogu tražiti razgovore sa volonterima specijalizovanim za probleme trans populacije i drugih.

Zbog poverljivosti, na kojoj se veoma insistira, nema mogućnosti da se detaljnije opiše sa kakvim vrstama problema su se javljale korisnice i korisnici. Najveći broj poziva je bio usled potrebe za psihološkom podrškom, zatim informativne prirode, upućivanje i povezivanje sa različitim institucijama i neformalnim grupama za podršku.

Uprkos nedostatku finansijske podrške, problemima sa medijima koji nisu želeli da objave SOS broj i ograničenim sredstvima za usavršavanje i obuku novih volontera, SOS tim je ostao posvećen svojim ciljevima i nastavlja da radi. SOS tim je zadovoljan što konačno i kod nas

postoji servis dostupan svim LGBT osobama i njihovim porodicama i prijateljima, bez obzira koliko daleko žive od većih gradova gde je smeštena većina LGBT organizacija.

**Novi broj LGBT SOS Telefona
(011) 292 00 67, i otvoren je za
pozive svakog radnog dana od
11 – 13 časova.**

LEZBEJSKI SOS TELEFON

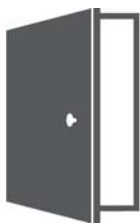
**Ponedeljkom od 17–20 časova: (011) 292 00 67
e-mail: sos.lezz@gmail.com**

Telefon je otvoren za pozive lezbejki, žena koje vole žene, biseksualki, queerica, gay devojki, trans lezbejki i članice njihovih porodica, prijateljice i prijatelje.

Imamo veliko zadovoljstvo i radost u srcu da vas obavestimo o početku rada još jednog feminističkog poduhvata: SOS telefon za konsultacije sa lezbejkama! Posebno se radujemo, jer smo u dve decenije lezbejskog i feminističkog pokreta dobile puno energije i višegodišnjeg iskustva da pokrenemo SOS telefon podrške koje vode lezbejke za lezbejke. Ideja za telefon nastala je iz ogromne potrebe lezbejki koje žive u malim mestima i gradovima, izolovane, usamljene ili ve-sele i zaljubljene, bez razumevanja od porodice i okoline. Sada imaju s kime da razgovaraju: imaju nas koje čujemo i razumemo.

Feminističke konsultantkinje, koje već više godina rade sa ženama koje su preživle muško nasilje i diskriminacije pridružile su se Gaytenu. One će svoje iskustvo i znanje preneti kroz emotivno osnaživanje žena koje vole žene, preko telefona ili e-mail konsultacija.

Sa SOS telefonom za lezbejke lezbofobija više nikad neće biti ista!

comingout.org.rs

orman je za stvari ...

Grupa „Izadi“ iz Novog Sada pokrenula je projekat „Orman je za stvari“ kojim pokušava da se izbori sa pitanjem mogućnosti coming outa u Srbiji.

Srbija je zemlja koja na sebi još uvek nosi ožiljke devedesetih u kojima su se pravim muškarcima smatrali oni koji su bili sposobni da nose pušku na ramenu, potuku se, pokažu zube i dominiraju u grupi sebi sličnih. Ovakva Srbija je iz mračnih 90-tih, svoju tranziciju nastavila u 2000-tim, ali čak i tada, u novoj, revolucijom „osvešćenju“ Srbiji mnoge su stvari ostale na margini i ono što bi trebalo biti normalno i prihvaćeno, smatrano je izopačenošću i bogohuljenjem. Dokaz za ovo je i pokušaj realizacije prvog Prajda u Srbiji 2001. godine. Kažemo „pokušaj“ jer se svi koji su te godine imali 12 i više godina, sećaju dobro kako su učesnici prošli pred naletom navijača, huligana, sveštenika i ultrakonzervativnih i nacionalističkih grupa. Krv, udarci, javno ponižavanje, vređanje i premlaćivanje su obeležili „prvi“ Prajd u Beogradu. Ova slika je obišla Srbiju, ali i svet. Svako ko je imao televizor video je kako se u Srbiji postupa sa „pederima“. Kako se tretiraju „bolesnici“ u Srbiji. Ovu poruku su jasno primile i mlade LGBT osobe, kako one koje su tog dana bile u Beogradu na ulicama, tako i one koje su taj dan provele na nekom drugom mestu.

Poruka je bila jasna! Ostanite u svoja četiri zida i ne pojavljujte se. Nemate pravo na slobodu iskazivanja i slobodu uživanja svojih građanskih i ljudskih prava. Vi niste jednaki članovi ovog društva jer ste „pogrešni“. Ovakve poruke generacije mladih upijaju i prenose svojim vršnjacima i onima mlađim od sebe. Svako ko je „drugačiji“ na bilo koji način biva šikaniran i na razne načine maltretiran. Verbalno i fizički. U ovakvom okruženju mlade osobe najčešće pribegavaju kamuflaži. „S kim si, takav si“ je parola kojom se vode i koja im obezbeđuje miran prolaz kroz osnovnu, srednju i više škole – kroz život.

Zbog ovakvih poruka, koje im se na razne načine, direktno ili suptilno serviraju,

mlade LGBT osobe pribegavaju povlačenju u sebe i poricanju svoje seksualnosti. Da bi bile prihvaćene, mlade LGBT osobe glume da su nešto što nisu i najčešće postaju autohomofobične i u nekim slučajevima autodestruktivne. Zbog nedostatka samopouzdanja, povećane nesigurnosti i neprihvatanja od strane okoline, mladi nisu spremni boriti se za svoja prava i zahtevati ravnopravan tretman, što ih čini dodatno ranjivima.

Grupa „Izadi“ iz Novog Sada, osnovana 2010. godine u svojem aktuelnom projektu „Orman je za stvari“ pokušava da se izbori sa pitanjem mogućnosti coming outa u Srbiji. Naime, projekat ima za cilj da mladima i njihovom okruženju (prijatelji i porodica) pruži podršku u procesu coming out-a. Mladi kroz proces coming outa prolaze kroz nekoliko faza u kojima trpe veliko nerazumevanje, nasilje i odbacivanje. Grupa „Izadi“ ovom inicijativom nastoji da u što većoj meri sruši stereotipe i omogući mladima da kažu kako se osećaju i da drugi mladi koji nemaju toliko hrabrosti, uspeju da čuju njihove priče. Ideja je da kroz coming out priče, mladi mladima prenesu svoje coming out iskustvo i mehanizme kako su se sa istim nosili. Dugoročno, glavni cilj ove inicijative je povećanje vidljivosti LGB populacije kroz coming out proces sa ciljem većeg prihvatanja mladih LGB osoba i promena percepcije LGB zajednice u Srbiji. Da li ćemo u tome uspeti zavisi u velikoj meri od svih onih koji budu došli u kontakt sa grupom „Izadi“ i ovim projektom.

O samom projektu i aktivnostima „Izadi“ možete se informisati na sajtu www.comingout.org.rs i putem Fejsbuk stranice „Orman je za stvari“. Ovde možete videti tuđe i podeliti svoju priču. Možete postaviti pitanje, ponuditi podršku mladima i jednostavno se informisati o svemu što bi vas moglo interesovati.

Kondom zdravlje čuva

Seksualno prenosive bolesti prouzrokovane hlamidijom, mikoplazmom i ureaplazmom

Mladi ljudi često pitaju šta su to hlamidija, mikoplazma i ureaplazma? Radi se o takozvanim intracelularnim mikroorganizmima, koji žive u ćelijama epitela mokraćnih odnosno polnih organa muškaraca i žena. Sva tri mikroorganizma izazivaju istoimene seksualno prenosive bolesti. Kao što se iz naziva vidi, ove bolesti se sa jedne na drugu osobu prenose isključivo seksualnim odnosom.

Seksualno prenosive bolesti su oboljenja uglavnom mladih, seksualno aktivnih ljudi.

Njihova inkubacija počinje od kontakta sa zaraženom osobom sve do prvih manifestnih znakova bolesti i traje od jedne do pet nedelja. Ono što ove bolesti čini problematičnim je činjenica da obično daju vrlo oskudne simptome i kliničke znake ili ovih uopšte nema. Simptomi kod žena su blago pečenje i svrab u mokraćnom kanalu ili vagini i pojava oskudnog iscedka iz cervikalnog kanala. Kod muškaraca je to blago pečenje pri mokrenju, nešto češće uriniranje, svrab u mokraćnom kanalu i pojava bistrog iscedka iz njega. Retko se pojavljuje zamućen, obilan iscedak žućkaste ili žućkasto - zelenkaste boje kao kod gonoreje.

Međutim, nije nimalo retko da žena mesecima pa i godinama ima infekciju intracelularnim mikroorganizmima a da nema nikakve tegobe. Jasno je da za to vreme bolest može preneti velikom broju seksualnih partnera.

Ove činjenice su doprinele da seksualno prenosive bolesti, izazvane intracelularnim mikroorganizmima, postanu verovatno najčešće bolesti (osim kondiloma i genitalnog herpesa), koje mlade ljude dovode lekaru – urologu. Njihova ekspanzija se posebno registruje od kraja 70-tih godina prošlog veka. Računa se da se samo u SAD godišnje potroši oko dve milijarde

dolara na njihovo lečenje.

Akutni negonokokni uretritis kod muškaraca, cervicitis i pelvična inflamatorna bolest kod žena, upala ždrela-faringitis kod upražnjavanja oralno-genitalnog seksa ili proktitis kod homoseksualnih muškaraca su najčešći oblici u kojima se seksualno prenosive bolesti javljaju. Uočeno je, na primer, da se i HIV infekcija pet puta češće javlja kod osoba koje boluju od ovih bolesti.

U dijagnostici ovih bolesti od malog je značaja pregled urina ili eventualno iscedka iz mokraćnog kanala. Nužno je u svim slučajevima posebnim bрисom ući u mokraćni ili cervikalni kanal, a zatim nežnim rotatornim pokretom dobiti ćelije epitela u kojima praktično kao paraziti žive *Chlamydia trachomatis*, *Mycoplasma hominis* ili *Ureaplasma urealyticum*. Njihova detekcija potom zahteva poseban postupak u mikrobiološkim laboratorijama. Prisustvo ovih mikroorganizama se može otkriti i specifičnim krvnim analizama.

I pored činjenice da su ove infekcije vrlo uporne ipak je njihovo lečenje efikasno upotrebom određenih antibiotika kao što su azitromicin, tetraciklini ili eritromicin.

Ponavljanje (rekurencija) infekcije se viđa tamo gde istovremeno i sinhrono nisu lečena oba seksualna partnera, jer je praktično dovoljan jedan nezaštićen seksualni odnos (u čak 90 odsto slučajeva) da se bolest ponovo dobije od još neizlečenog ili nelečenog seksualnog partnera. Naravno da su posebno problematične osobe bez manifestnih simptoma obolenja.

Iz svega navedenog je jasno da poseban rizik postoji kod mladih, promiskuitetnih osoba, zbog čega je sigurno najefikasniji način zaštite upotreba kondoma.

PIŠE: DR BRANISLAV VUKMANOVIĆ

spec.urologije - Dom zdravlja Dr Ristić,
Narodnih heroja 38, Novi Beograd
Call centar 011 2693 287

Loud & Queer

2004

Loud & Queer Cruising Point
i ove godine na EXITu od 12. do 15. jula.

**Loud & Queer
EXIT
Cruising
Point**

EXIT

EXIT FESTIVAL 12-15. JUL

Petrovaradinska tvrđava, Novi Sad, Srbija
exitfest.org / loudandqueer.rs

PRIJAVITE SE NA NAŠU SMS LISTU!

Pošaljite ime i prezime na **064 212 79 63**

ili skenirajte **QR** code vašim mobilnim telefonom.

loudandqueer.rs
exitfest.org

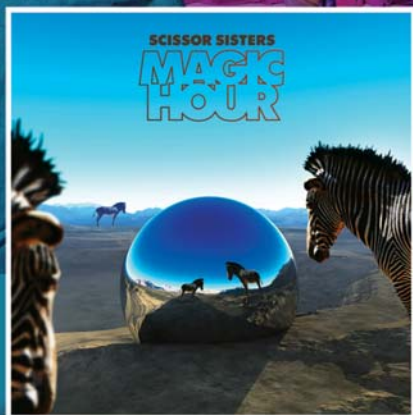
facebook.com/LnQ.Belgrade
twitter.com/loud_and_queer

SCISSOR SISTERS MAGIC HOUR

Njujorška pop banda se vraća sa novim albumom **Magic Hour**
sa hit singlovima "Only The Horses" & "Shady Love"

zakorači u backstage – universalmusic.rs/backstage

universalmusic.rs
twitter.com/umusic_rs
fb.com/universalmusicserbia